

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - در این قانون عبارات اختصاری زیر جایگزین عناوین کامل آن می گردد.

الف - "فرماندهی کل قوا" به جای "فرماندهی کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران."

ب - "نیروهای مسلح" به جای "نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران."

ج - "ستاد کل" به جای "ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران."

د - "نیروی انتظامی" به جای "نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران."

ه - "ارتش" به جای "ارتش جمهوری اسلامی ایران"

و - "سپاه" به جای "سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران."

ز - "سازمان عقیدتی سیاسی" به جای "سازمان عقیدتی سیاسی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران."

ح - "سازمان حفاظت اطلاعات" به جای "سازمان حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران."

ط - "سازمان تامین خدمات درمانی" به جای "سازمان تامین خدمات درمانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران."

ماده ۲ - نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران عبارتند از:

ارتش ، سپاه و نیروی انتظامی

ماده ۳ - پرسنل مشمول این قانون عبارتند از:

پرسنل نیروی انتظامی ، پرسنل سازمان های عقیدتی سیاسی و حفاظت اطلاعات و پرسنل موضوع تبصره ماده ۱ قانون نیروی انتظامی مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷ مجلس شورای اسلامی.

فصل دوم - شرایط عمومی استخدام و طبقه بندی

بخش اول - تعاریف

ماده ۴ - استخدام در نیروی انتظامی عبارت است از پذیرفته شدن شخص برای انجام خدمت موظف در یکی از مشاغل پیش بینی شده در این قانون.

ماده ۵ - رسته عبارت است از مجموعه رشته های شغلی که از نظر تخصص یا نوع کار یا نوع آموزش وابستگی و ارتباط نزدیک داشته باشند.

ماده ۶ - رشته شغلی عبارت است از مجموعه مشاغلی که به لحاظ نزدیکی و سنخیت از نظر اطلاعات و دانستنی های علمی و عملی دارای محتوای مشترک باشند.

ماده ۷ - شغل عبارت است از مجموع وظایف و مسئولیت ها و اختیارات مرتبط و مستمر که به عنوان کار واحد شناخته شده باشد.

ماده ۸ - مشاغل نیروی انتظامی از نظر پرسنلی که در آن مشاغل منصوب می گردند به سه گروه تقسیم می شوند.

۱ - شغل انتظامی:

عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان برای پرسنل انتظامی پیش بینی شده است.

۲ - شغل کارمندی:

عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان برای کارمندان پیش بینی شده است.

۳ - شغل مشترک:

عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان با این عنوان تعیین شده و منحصر به پرسنل انتظامی یا کارمندان نبوده و قابل تخصیص به هر دو می باشد.

تبصره ۱ - مشاغل فرماندهی و سایر مشاغل که به دانش انتظامی نیاز داشته و یا در ارتباط مستقیم با امور انتظامی باشند از مشاغل انتظامی می باشد.

تبصره ۲ - غیر از مشاغل موضوع تبصره ۱، مدیریت سایر رده ها از مشاغل مشترک می باشند.

تبصره ۳ - در مشاغل مشترک شرایط احراز شغل باید به نحوی تعیین گردد که شایسته ترین پرسنل اعم از انتظامی و کارمند منصوب گردند.

ماده ۹ - پرسنل نیروی انتظامی کسانی هستند که برابر شرایط و مقررات مندرج در این قانون و یا قانون خدمت وظیفه عمومی به خدمت پذیرفته می شوند و عبارتند از:

الف - کادر ثابت.

ب - پیمانی.

ج - وظیفه.

ماده ۱۰ - کادر ثابت به پرسنلی اطلاق می گردد که برای انجام خدمت مستمر در نیروی انتظامی استخدام می شوند و عبارتند از:

۱ - پرسنل انتظامی.

۲ - کارمندان.

۳ - محصلین.

ماده ۱۱ - پرسنل انتظامی کسانی هستند که پس از طی آموزش لازم به یکی از درجات پیش بینی شده در این قانون نائل و از لباس و علائم انتظامی استفاده نمایند.

ماده ۱۲ - کارمندان پرسنلی هستند که بر اساس مدارج تحصیلی و یا مهارت تجربی و تخصصی استخدام و بدون استفاده از درجات ، علائم و لباس انتظامی به یکی از رتبه های پیش بینی شده در این قانون نائل می شوند.

ماده ۱۳ - محصلین پرسنلی هستند که به منظور خدمت در کادر ثابت استخدام و قبل از انتصاب در یکی از مشاغل مندرج در این قانون در یکی از موسسات آموزشی به هزینه نیروی انتظامی مشغول تحصیل می باشند.

ماده ۱۴ - پرسنل پیمانی به کسانی اطلاق می گردد که خدمت پیمانی را به عنوان پرسنل انتظامی یا کارمندی برابر مقررات مندرج در این قانون انجام می دهند.

ماده ۱۵ - پرسنل وظیفه کسانی هستند که مطابق قانون خدمت وظیفه عمومی در یکی از دوره های ضرورت ، احتیاط یا ذخیره مشغول خدمت می باشند.

ماده ۱۶ - پرسنل خرید خدمت به کسانی اطلاق می گردد که طبق مقررات مربوط خدمت مشخصی را برابر قرارداد معینی انجام می دهند.

بخش دوم - شرایط عمومی استخدام

ماده ۱۷ - شرایط عمومی استخدام در کادر ثابت و پیمانی به شرح زیر می باشد:

الف - اعتقاد و التزام عملی به مبانی و احکام اسلام و رعایت اخلاق اسلامی.

ب - ایمان به انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی ایران و التزام به ولایت مطلقه فقیه و آمادگی فداکاری در راه تحقق اهداف آن ها.

ج - تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

د - عدم سابقه عضویت یا وابستگی به احزاب و گروه های سیاسی غیر قانونی و الحادی.

ه - عدم عضویت یا وابستگی به اجزای و گروه های سیاسی.

و - عدم محکومیت به محرومیت از خدمات دولتی.

ز - نداشتن سوپیشینه و برخورداری از حسن شهرت.

ح - عدم اعتیاد به مواد مخدر.

ط - عدم همکاری موثر با رژیم طاغوت و یا مباشرت در تثبیت آن.

ی - داشتن شرایط تحصیلی و یا تخصصی لازم برای خدمت مورد نظر.

ک - داشتن حداقل ۱۷ و حداکثر ۴۰ سال سن.

ل - داشتن سلامت روانی و جسمی متناسب با خدمت مورد نظر.

تبصره ۱ - ادامه خدمت یا اعاده به خدمت پرسنل منوط به داشتن صلاحیت های فوق به استثنای بندهای تی ، ک ت می باشد.

تبصره ۲ - اقلیت های دینی شناخته شده در قانون اساسی که تا تاریخ تصویب این قانون استخدام شده اند از نظر ادامه خدمت از بند الف مستثنی می باشند.

تبصره ۳ - هیات مرکزی گزینش مرکب از وزیر کشور یا معاون وی ، فرمانده نیروی انتظامی یا جانشین وی ، رئیس سازمان عقیدتی سیاسی یا جانشین وی ، فرمانده حفاظت اطلاعات یا جانشین وی و معاون پرسنلی نیروی انتظامی به عنوان دبیر هیات تشکیل می گردد و در چهارچوب مفاد این قانون وظیفه تعیین سیاست های گزینش پرسنل و تدوین دستورالعمل های مورد نیاز و نظارت بر کار هسته های گزینش در نیروی انتظامی را به عهده دارد. هسته های گزینش در نیروی انتظامی توسط هیات مرکزی نیروی انتظامی برای گزینش پرسنل تشکیل می گردد.

ماده ۱۸ - استخدام پرسنل انتظامی برای خدمت در کادر ثابت منحصر بر اساس یکی از مقاطع تحصیلی پایان دوره های راهنمایی ، متوسطه ، کاردانی ، کارشناسی ، کارشناسی ارشد، دکترا و بالاتر انجام می گیرد.

ماده ۱۹ - کارمندان به دو صورت ذیل استخدام می شوند:

الف - بر اساس مدارک تحصیلی در یکی از مقاطع پایان دوره متوسطه ، کاردانی ، کارشناسی ، کارشناسی ارشد، دکترا و بالاتر.

ب - بر اساس تخصص و مهارت عملی با حداقل مدرک پایان دوره نهضت سوادآموزی و حداکثر پایان دوره متوسطه.

ماده ۲۰ - نیروی انتظامی می تواند صرفا برای انجام مشاغلی که مستلزم به کارگیری زنان باشد نسبت به استخدام آنان به صورت کارمند اقدام نماید. نقل و انتقالات زنان باید حتی الامکان تابع شرایط خدمتی همسران آنان باشد.

تبصره - در مشاغلی که صرفا مستلزم به کارگیری زنان باشد مانند آزمون راهنمایی و رانندگی و بازرسی زنان و صدور گذرنامه برای بانوان و مبارزه با مفاسد اجتماعی در خصوص جرائم زنان و اداره زندان نسوان ، نیروی انتظامی می تواند از زنان با آموزش های مورد نیاز استخدام نماید و زنان در مشاغل مذکور و هر شغلی که خاص پرسنل انتظامی است در صورت لزوم به عنوان کارمند خدمت خواهند کرد.

ماده ۲۱ - نیروی انتظامی می تواند به منظور تامین نیاز سازمانی خود داوطلبانی را که حداقل دارای مدرک تحصیلی پایان دوره راهنمایی می باشند با اخذ تعهد پنج سال خدمت انتظامی و یا شش سال خدمت کارمندی به صورت پیمانی استخدام نماید. تمدید مدت و تجدید قرارداد مجاز نمی باشد.

تبصره ۱ - استخدام کارمند پیمانی بر اساس تخصص و مهارت عملی ، از لحاظ مدرک تحصیلی مشمول بند ب ماده ۱۹ خواهد بود.

تبصره ۲ - خدمت پرسنل پیمانی به منزله انجام خدمت دوره ضرورت تلقی می گردد و در صورتی که قبل از خاتمه تعهد به هر علت از خدمت مستعفی یا برکنار گردند برابر قانون خدمت وظیفه عمومی با آنان رفتار خواهد شد.

تبصره ۳ - نیروی انتظامی می تواند پرسنلی را که در حال انجام خدمت دوره ضرورت می باشند به صورت پیمانی استخدام نماید.

ماده ۲۲ - به منظور جلوگیری از تورم پرسنلی در نیروی انتظامی باید جداول سازمانی مشاغل به نحوی تنظیم گردد که حتی الامکان و بر حسب ضرورت از پرسنل پیمانی و وظیفه استفاده شود.

ماده ۲۳ - به منظور تامین نیروی انسانی ، نیروی انتظامی موظف است حتی الامکان نیروهای سپاه و بسیج را با آموزش لازم به نیروی انتظامی منتقل نماید.

ماده ۲۴ - نیروی انتظامی می تواند در صورت نیاز، از پرسنل وظیفه در حین خدمت دوره ضرورت و احتیاط و همچنین از پرسنل پیمانی در طول مدت قرارداد با دارا بودن شرایط لازم برای کادر ثابت استخدام نماید و این قبیل داوطلبان در شرایط مساوی از اولویت برخوردارند.

آموزش ، درجه یا رتبه و ترفیعات آنان تابع مقررات مندرج در این قانون خواهد بود.

ماده ۲۵ - سابقه خدمت وظیفه و پیمانی کادر ثابت از نظر پایه حقوقی و سنوات بازنشستگی قابل احتساب می باشد.

ماده ۲۶ - خرید خدمت اشخاص بنا به ضرورت و برای مدت محدود به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور و ستاد کل تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۷ - نیروی انتظامی می تواند به منظور تامین استاد و تکمیل اعضا هیات علمی موسسات آموزش عالی خود، پرسنل مورد نیاز را بر اساس مقررات استخدامی هیات علمی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی استخدام و به مشاغل آموزشی منصوب نماید.

تبصره - استخدام مربی برای آموزش های پائین تر از سطوح دانشگاهی و همچنین پرداخت حق تدریس به اساتید و مربیان در کلیه سطوح تابع آیین نامه ای خواهد بود که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۸ - استخدام بدون وجود محل سازمانی و همچنین استخدام یا تغییروضع پرسنل جز به یکی از صور مذکور در این قانون مطلقا ممنوع است.

بخش سوم - طبقه بندی

ماده ۲۹ - مشاغل نیروی انتظامی به تناسب احتیاج به رسته های مختلف تقسیم می گردد. انواع رسته ها و همچنین علائم رسته ای ، علائم درجات و شکل لباس پرسنل انتظامی به موجب دستورالعمل هائی خواهد بود که به وسیله نیروی انتظامی تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۳۰ - به کارگیری پرسنل در مشاغل غیر مرتبط با رسته آنان ممنوع است ، تغییر رسته در موارد خاص برابر دستورالعمل رسته ها موضوع ماده ۲۹ خواهد بود.

ماده ۳۱ - نیروی انتظامی موظف است مشاغل مختص کارمندان موضوع بند (ب) ماده ۱۹ این قانون را از نظر پیچیدگی به سه گروه (۱)، (۲) و (۳) و میزان مهارت در انجام مشاغل هر یک از سه گروه را به سه رده ۱، ۲ و ۳ طبقه بندی نماید.

کمیسیون ارزیابی مهارت فنی در بدو استخدام تخصص و مهارت فنی این قبیل کارمندان را مورد ارزیابی قرار داده، رده آنان را تعیین می نماید.

ماده ۳۲ - نیروی انتظامی مکلف است حداکثر ظرف مدت یک سال در چهارچوب این قانون کلیه مشاغل مربوطه را مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده و شرح وظایف و شرایط احراز هر شغل را با هماهنگی وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل و تصویب فرماندهی کل قوا در انتصابات و ترفیعات ملاک عمل قرار دهد.

فصل سوم - آموزش و ترفیعات

بخش اول - آموزش

ماده ۳۳ - مراکز و دوره های طولی آموزشی پرسنل کادر ثابت نیروی انتظامی به شرح ذیل می باشد:

الف - مراکز آموزش:

۱ - مراکز آموزش عمومی برای پرسنل وظیفه.

۲ - آموزشگاه انتظامی.

۳ - دانشکده علوم پایه انتظامی.

۴ - دانشکده علوم و فنون انتظامی.

۵ - دانشکده فرماندهی و ستاد.

ب - دوره های آموزشی:

۱ - دوره آموزشگاه انتظامی.

۲ - دوره تخصصی.

۳ - دوره سرپرستی.

۴ - دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی.

۵ - دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی.

۶ - دوره مقدماتی رسته ای.

۷ - دوره عالی رسته ای.

۸ - دوره آموزش انتظامی.

۹ - دوره آموزش کارمندی.

۱۰ - دوره فرماندهی و ستاد.

۱۱ - دوره علوم استراتژیک.

ماده ۳۴ - نیروی انتظامی می تواند در صورت نیاز علاوه بر آموزش های مذکور در ماده ۳۳ این قانون دوره های عرضی آموزشی را برای پرسنل تشکیل دهد.

ماده ۳۵ - دوره آموزشگاه انتظامی:

این دوره به منظور آموزش نظامی ، انتظامی ، رسته ای و تخصصی اولیه به کسانی که با مدرک پایان دوره راهنمایی از طریق مسابقه ورودی استخدام می شوند در آموزشگاه انتظامی تشکیل می گردد و مدت آن حداقل یک سال خواهد بود.

نیروی انتظامی متناسب با نیاز خود نسبت به تشکیل آموزشگاه ها در مناطق مختلف اقدام خواهد نمود.

اساسنامه مربوطه و مواد آموزشی آن باید به نحوی تدوین گردد که فارغ التحصیلان آن به خوبی از عهده مشاغل گروهیان دومی ، گروهیان یکمی و استوار دومی برآیند. آموزش های نظامی ، انتظامی ، رسته ای و تخصصی اولیه این دوره ممکن است به صورت مجزا در مراکز آموزشی مختلف اجرا شود.

ماده ۳۶ - دوره تخصصی:

دوره های تخصصی برای تکمیل رسته و تخصص پرسنل در طول درجه استوار دومی به مدت حداقل شش ماه در آموزشگاه های انتظامی تشکیل می گردد. نیروی انتظامی مکلف است نسبت به تشکیل این دوره ها طوری اقدام نماید که کلیه پرسنل بتوانند به موقع این دوره را طی نمایند.

اساسنامه و برنامه های آموزشی باید طوری تنظیم گردد که فارغ التحصیلان آن بتوانند از عهده مشاغل درجات استواریکمی تا ستوان یکمی برآیند. نیل این پرسنل به درجه استوار یکمی منوط به موفقیت در طی این دوره می باشد.

ماده ۳۷ - دوره سرپرستی:

دوره سرپرستی برای کلیه پرسنلی که دارای مدرک پایان دوره راهنمایی می باشند و به درجه ستوان سومی نائل گردیده اند بر حسب نیاز در مناطق مختلف به مدت حداقل سه ماه تشکیل می گردد. نیل این پرسنل به درجه ستوان دومی منوط به موفقیت در طی این دوره می باشد.

ماده ۳۸ - نیروی انتظامی می تواند بنا بر ضرورت ، بخشی از دروس عمومی دوره های تخصصی و سرپرستی را به صورت آموزش حین خدمت انجام دهد.

ماده ۳۹ - دانشکده علوم پایه انتظامی:

نیروی انتظامی متناسب با نیاز خود اقدام به تشکیل دانشکده های علوم پایه انتظامی می نماید. آموزش در این دانشکده ها در

دو دوره به شرح زیر می باشد:

دوره کاردانی - این دوره حداقل شامل سه ترم تحصیلی می باشد و برای آموزش به کسانی که با مدرک پایان دوره متوسطه از طریق مسابقه ورودی استخدام می شوند تشکیل می گردد.

دوره کارشناسی - این دوره حداقل شامل هفت ترم تحصیلی برای آموزش به کسانی که با مدرک پایان دوره متوسطه از طریق مسابقه ورودی استخدام می شوند تشکیل می گردد.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی می تواند عنداللزوم آموزش های رسته ای را در قالب گرایش در برنامه آموزش دوره کارشناسی طراحی نماید.

تبصره ۲ - فارغ التحصیلان دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی در طول درجه ستوان سومی در صورت ضرورت و فوریت دارندگان مدرک کاردانی مورد نیاز از دانشگاه ها و موسسات عالی غیر نظامی و غیر انتظامی می توانند با اشتهن حداکثر ۲۴ سال سن در مسابقه ورودی دوره کارشناسی شرکت نمایند، و در صورت موفقیت کلیه واحدهای درسی طی شده فارغ التحصیلان دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی و آن تعداد از واحدهای درسی دارندگان مدرک کاردانی از دانشگاه ها و موسسات عالی غیر نظامی و غیر انتظامی که در راستای آموزش های دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی می باشد، محاسبه و لحاظ خواهد شد

تبصره ۳ - پرسنلی که بر اساس مدرک پایین تر از دیپلم استخدام شده و مدرک پایان دوره متوسطه ارائه می نمایند در درجات گروه بان یکمی و استوار دومی و نیز کارمندانی که دارای مدرک پایان دوره متوسطه بوده و حداکثر ۲۵ سال سن داشته باشند می توانند در مسابقه ورودی دوره کاردانی شرکت نمایند.

نیروی انتظامی می تواند حداکثر تا ۲۰ درصد از تعداد مورد نیاز را به پرسنل شاغل خود اختصاص دهد.

تبصره ۴ - اساسنامه مربوط و مواد آموزشی باید طوری تنظیم گردد که با طی دوره های آموزشی بعدی ، فارغ التحصیلان دوره کاردانی از عهده مشاغل ستوان سومی تا سرهنگی برآمده و فارغ التحصیلان دوره کارشناسی آمادگی انجام وظیفه هر مشاغل کلیه درجات از ستوان دومی به بالا را داشته باشند.

تبصره ۵ - نیروی انتظامی می تواند آموزش های مورد نیاز هوایی و دریائی خود را به شرح زیر انجام دهد:

الف - به صورت تخصصی ، دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی.

ب - به عنوان یکی از گرایش های دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی.

تبصره ۶ - پذیرفته شدگان در دوره کارشناسی بدون استفاده از درجه انتظامی به تحصیل ادامه خواهند داد.

تبصره ۷ - نیروی انتظامی می تواند با رعایت انطباق محتوای برنامه های تفصیلی آموزشی با وظایف محوله و ماده ۴۸ این قانون و با رعایت ضوابط و مقررات وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی در تاسیس دانشکده ها و تصویب رشته ها و رعایت مصوبات شورای عالی برنامه ریزی به فارغ التحصیلان دوره کاردانی دانشکده ، مدرک کاردانی و به فارغ التحصیلان دوره کارشناسی مدرک کارشناسی اعطا نماید.

ماده ۴۰ - دوره مقدماتی رسته ای.

دوره مقدماتی رسته ای بر حسب نیاز، به منظور آموزش مقدماتی برای رسته های مورد احتیاج به فارغ التحصیلان دوره کاردانی و قبل از اعزام به یگان ها به مدت حداقل ۶ ماه در دانشکده علوم و فنون انتظامی تشکیل می گردد.

ماده ۴۱ - دوره عالی رسته ای:

دوره عالی رسته ای در درجه ستوان یکمی و سروانی به مدت حداقل شش ماه برای فارغ التحصیلان دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی ، دوره مقدماتی رسته ای و پرسنلی که در سطح فارغ التحصیلان این دوره شناخته شوند و از آموزش قبلی آنان حداقل چهار سال گذشته باشد متناسب با رسته های آنان در دانشکده علوم و فنون انتظامی تشکیل می گردد.

نیل به درجه سرگردی برای این قبیل پرسنل منوط به طی این دوره می باشد.

ماده ۴۲ - دوره آموزش انتظامی:

دوره های آموزش انتظامی برای کسانی که از بین فارغ التحصیلان موسسات آموزش عالی و دانشگاه ها با مدرک تحصیلی کاردانی و بالاتر به منظور خدمت در رسته های مورد نیاز به عنوان پرسنل انتظامی در کادر ثابت استخدام می شوند، در دانشکده علوم پایه انتظامی به مدت حداقل سه ماه قبل از نیل به درجه تشکیل می گردد.

تبصره ۱ - هزینه های تحصیلات بالاتر از دیپلم این پرسنل بر اساس آیین نامه ای که توسط وزارت کشور با هماهنگی ستاد کل تهیه و به تصویب هیات وزیران می رسد محاسبه و به آنان پرداخت می گردد.

تبصره ۲ - نیل به درجه سرگردی برای فارغ التحصیلان این دوره با مدرک کارشناسی و بالاتر موکول به طی آموزش های عمومی دوره عالی رسته ای خواهد بود.

ماده ۴۳ - دوره آموزش کارمندی:

کلیه کارمندان اعم از کادر ثابت و پیمانی در بدو خدمت باید دوره های آموزشی ذیل را طی نمایند:

الف - دوره انتظامی : شامل آموزش مقدماتی نظامی و انتظامی ، آشنائی با قوانین و مقررات و آیین نامه ها و وضعیت خدمتی نیروی انتظامی است . مدت این دوره برای پرسنلی که خدمت دوره ضرورت را طی نموده اند حداقل یک ماه و برای کسانی که خدمت ضرورت را طی ننموده اند حداقل سه ماه در مراکز آموزش عمومی می باشد.

ب - آموزش تخصصی : صرفا برای کارمندان موضوع بند الف ماده ۱۹ این قانون که دارای مدرک پایان دوره متوسطه باشند بنابر نوع رسته مربوطه حداکثر به مدت شش ماه ارائه می گردد.

تبصره - نیروی انتظامی مکلف است به منظور آموزش کارمندان زن در تخصص های مورد نیاز، مراکز آموزشی مناسب ایجاد و برنامه های آموزشی متناسب برای آنان تدوین و اجرا نماید.

ماده ۴۴ - دوره فرماندهی و ستاد:

این دوره برای آموزش به فارغ التحصیلان دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی که دوره عالی رسته ای را طی کرده اند و یا در سطح فارغ التحصیلان این دوره شناخته شده اند و دارندگان مدارک کارشناسی غیر نظامی و غیر انتظامی و بالاتر مورد نیاز، که حداقل ۳ سال از دوره آموزش قبلی آنان گذشته است در درجات سرگردی و سرهنگ دومی و همچنین کارمندان دارای مدارک کارشناسی و بالاتر مورد نیاز نیروی انتظامی در رتبه های خدمتی ۱۴ و ۱۵ در دانشکده فرماندهی و ستاد تشکیل می شود و مدت آن حداقل ۹ ماه خواهد بود. پرسنل واجد شرایط، ۳ بار حق شرکت در ارزیابی و مسابقه ورودی این دانشکده را دارند.

اساسنامه مربوط و مواد آموزشی بایستی طوری تنظیم گردد که فارغ التحصیلان آن توانائی طراحی، فرماندهی و مدیریت رده های بالای نیروی انتظامی را داشته باشند. فارغ التحصیلان دانشکده فرماندهی و ستاد از یک سال ارشدیت برخوردارند می گردند.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی می تواند با رعایت انطباق محتوای برنامه های تفصیلی آموزشی با وظایف محوله و ماده ۴۸ این قانون با رعایت ضوابط آموزش عالی کشور به فارغ التحصیلان دانشکده فرماندهی و ستاد، مدرک کارشناسی ارشد اعطا نماید.

تبصره ۲ - نیروی انتظامی نمی تواند به جهت نیاز سازمانی از شرکت واجدین شرایط در دوره مذکور ممانعت به عمل آورد.

ماده ۴۵ - دوره علوم استراتژیک:

این دوره برای آموزش فارغ التحصیلان دانشکده فرماندهی و ستاد و دارندگان مدارک کارشناسی ارشد و دکترای مورد نیاز نیروی انتظامی در درجات سرهنگی و سرتیت دومی و کارمندان در رتبه های خدمتی ۱۶ و ۱۷ به مدت حداقل یک سال برگزار می گردد.

داوطلبان واجد شرایط سه بار حق شرکت در ارزیابی و مسابقه ورودی این دوره را دارند.

ماده ۴۶ - به مجموعه دانشکده ها و موسسات آموزش عالی نیروی انتظامی، دانشگاه علوم انتظامی اطلاق می گردد.

ماده ۴۷ - نیروی انتظامی باید با اجرای طرح های پژوهشی، تحقیقاتی و تالیفاتی و بررسی و بهره گیری از آخرین پیشرفت های علمی و تجربی و اتخاذ تدابیر لازم آموزش های خود را به گونه ای برنامه ریزی و اجرا نماید که ضمن تامین نیازهای تخصصی نیرو و ارتقا روز افزون دانش عمومی و مهارت های حرفه ای پرسنل زمینه های مناسب برای شکل گیر اخلاق و رفتارهای فردی، اجتماعی و سازمانی آنان را منطبق با اهداف مقدس جمهوری اسلامی ایران فراهم آورد.

ماده ۴۸ - اساسنامه هر یک از مراکز و دوره های آموزشی نیروی انتظامی با توجه به حداقل زمان تعیین شده در این قانون و محتوای آموزشی مورد نیاز بوسیله نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تدوین و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

ماده ۴۹ - پرسنلی که به هر یک از مراکز و دوره های آموزشی پیش بینی شده در این قانون اعزام می شوند باید امکان و فرصت ادامه خدمت و بازدهی متناسب با مدت و کیفیت و اهمیت دوره آموزشی را حداقل به مدت دو برابر زمان تحصیل داشته باشند. این مدت در اساسنامه های آموزشی معین می گردد.

ماده ۵۰ - پرسنل پیمانی که به صورت انتظامی خدمت خواهند کرد و همچنین پرسنل وظیفه در بدو خدمت ، دوره های آموزشی مقدماتی نظامی - انتظامی و تخصصی مربوطه را در مراکز آموزشی عمومی طی خواهند نمود.

ماده ۵۱ - نیروی انتظامی موظف است با همکاری نهضت سوادآموزی برای پرسنل وظیفه امکانات سوادآموزی را فراهم نماید. تبصره - اجرای این ماده طبق دستورالعملی خواهد بود که نیروی انتظامی با هماهنگی نهضت سوادآموزی و وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب هیات وزیران می رسد.

ماده ۵۲ - نیروی انتظامی مجاز به تخصیص سهمیه آموزشی برای سایر نیروهای مسلح و اخذ سهمیه در دوره های آموزشی آنان می باشد.

ماده ۵۳ - نیروی انتظامی می تواند به منظور مبادله علوم و تجربیات تخصصی در امور انتظامی و در قالب سیاست های کلی کشور با هماهنگی وزارت کشور نسبت به اعزام پرسنل خود به کشورهای خارجی و قبول افراد نیروهای انتظامی کشورهای دیگر جهت طی دوره های آموزشی مبادرت نماید.

تبصره - اجرای مفاد این ماده برابر دستورالعملی خواهد بود که توسط نیروی انتظامی تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرمانده کل قوا خواهد رسید.

ماده ۵۴ - نیروی انتظامی می تواند بخشی از نیازهای تخصصی خود را با هماهنگی وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی از طریق اخذ سهمیه و یا استخدام دانشجو از دانشگاه ها و موسسات آموزشی خارج از نیروی انتظامی تامین نماید. نحوه استفاده از سهمیه و یا استخدام دانشجو برابر دستورالعملی خواهد بود که با هماهنگی وزارت کشور توسط نیروی انتظامی تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۵۵ - نیروی انتظامی موظف است همه ساله نیازمندی های تخصصی و تحصیلی خود را اعلام تا پرسنل بتوانند در صورت تمایل در رشته های مزبور تحصیل نمایند.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی موظف است هزینه تحصیلی پرسنلی را که به درخواست نیروی انتظامی در رشته های مورد نیاز در دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی تحصیل می کنند پرداخت نماید.

تبصره ۲ - اجرای این ماده طبق دستورالعملی خواهد بود که نیروی انتظامی تهیه می نماید.

ماده ۵۶ - نیروی انتظامی موظف است در کلیه دوره های آموزشی و طول خدمت ، برنامه های لازم تربیت بدنی و آمادگی جسمی پرسنل را پیش بینی و اجرا نماید.

بخش دوم - ترفیعات

ماده ۵۷ - ترفیع عبارت است از نیل به درجه یا رتبه بالاتر برابر مقررات این قانون.

تبصره - ترفیعات و روش اجرای آن به موجب آیین نامه ای خواهد بود که بوسیله نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور و ستاد کل تهیه و به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

ماده ۵۸ - عناوین و ترتیب درجات پرسنل انتظامی به شرح زیر می باشد:

۱ - سرباز

۲ - سرباز دوم

۳ - سرباز یکم

۴ - سرجوخه

۵ - گروهبان سوم

۶ - گروهبان دوم

۷ - گروهبان یکم

۸ - استوار دوم

۹ - استوار یکم

۱۰ - ستوان سوم

۱۱ - ستوان دوم

۱۲ - ستوان یکم

۱۳ - سروان

۱۴ - سرگرد

۱۵ - سرهنگ دوم

۱۶ - سرهنگ

۱۷ - سرتیپ دوم

۱۸ - سرتیپ

۱۹ - سرلشکر

۲۰ - سپهبد

۲۱ - ارتشبد

- ماده ۵۹ - فارغ التحصیلان آموزشگاه انتظامی به درجه گروهبان دومی نائل و حداقل مدت توقف آنان در تمامی درجات تا درجه ستوان سومی چهار سال و از آن به بعد ۵ سال خواهد بود.
- تبصره ۱ - پرسنلی که مدرک تحصیلی پایان دوره متوسطه داشته باشند پس از ارائه مدرک مزبور مدت توقف در درجات ستوان سومی به بعد برای آنان حداقل چهار سال خواهد بود.
- تبصره ۲ - پرسنل انتظامی مشمول این ماده در صورتی که موفق به اخذ مدرک تحصیلی بالاتر گردند به ازای هر سال تحصیلی تا مدرک دیپلم (پایان دوره دبیرستان) از ۶ ماه ارشدیت برخوردار خواهند شد.
- ماده ۶۰ - فارغ التحصیلان دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی به درجه ستوان سومی نائل می شوند و حداقل مدت توقف آن ها در تمامی درجات بعدی چهار سال خواهد بود که در نهایت به درجه سرهنگی خواهند رسید.
- تبصره - در موارد استثنائی به پیشنهاد فرمانده نیروی انتظامی و در صورت تصویب فرماندهی کل قوا، درجه سرتیت دومی پس از طی حداقل مدت توقف در درجه سرهنگی به صورت درجه تشویقی به این پرسنل اعطا می گردد.
- ماده ۶۱ - فارغ التحصیلان دوره کارشناسی دانشکده علوم پایه انتظامی به درجه ستوان دومی نائل و حداقل مدت توقف آنها در تمامی درجات تا درجه سرتیت دومی چهار سال خواهد بود.
- تبصره - کسانی که به درجه سرتیت دومی نائل شده اند و دانشکده فرماندهی و ستاد را طی نموده یا مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر مورد نیاز و قابل قبول نیروی انتظامی را دارند، ارتقا به درجات سرتیپی، سرلشگری، سپهبدی و ارتشبدی آنان بر حسب نیاز به پیشنهاد فرمانده نیروی انتظامی با هماهنگی وزیر کشور منوط به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد بود.
- ماده ۶۲ - چنانچه در اساسنامه طول هر یک از دوره های آموزش بدو خدمت بر اساس نیاز نیروی انتظامی بیش از حداقل زمان مقرر در این قانون تعیین شود، پرسنل تحت آموزش پس از گذشت حداقل زمان به درجه مربوطه نائل و از حقوق و دیگر امتیازات درجه برخوردار می گردند. استفاده از درجه موقوف به اتمام دوره آموزشی می باشد.
- ماده ۶۳ - وضعیت ترفیعات پرسنل انتظامی فارغ التحصیلان مدارس و موسسات آموزش عالی و دانشگاه ها پس از استخدام و طی دوره آموزش انتظامی، حسب مورد به قرار زیر خواهد بود:
- الف - دارندگان مدرک کاردانی به درجه ستوان سومی نائل می شوند و ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۰ این قانون خواهد بود.
- ب - دارندگان مدرک کارشناسی به درجه ستوان دومی نائل می شوند و ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۱ این قانون خواهد بود.
- ج - دارندگان مدارک بالاتر در ازای هر سال تحصیل بالاتر از کارشناسی یا معادل آن از دو سال ارشدیت نسبت به دارندگان مدرک کارشناسی و در ازای هر چهار سال ارشدیت از یک درجه بالاتر برخوردار می گردد.
- ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۱ این قانون خواهد بود.

تبصره - سال های قابل احتساب موضوع بند فوق برابر حداقل زمان تعیین شده توسط وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی در هر یک از مقاطع تحصیلی می باشد.

ماده ۶۴ - با پرسنلی که در طول خدمت موفق به اخذ و ارائه مدارک تحصیلی کاردانی و بالاتر مورد نیاز و قابل قبول نیروی انتظامی شوند به ترتیب زیر رفتار می شود:

الف - چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی درجه آنان پائین تر از درجات ورودی مدارک ارائه شده باشد به درجات ورودی مدرک جدید نائل صرفا ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک تحصیلی و با رعایت ماده ۶۳ این قانون خواهد بود.

ب - چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی درجه آنان بالاتر از درجات ورودی مدرک ارائه شده باشد، صرفا ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک تحصیلی جدید تابع مقررات مواد ۶۰ و ۶۱ این قانون خواهد بود.

ماده ۶۵ - پرسنل پیمانی پس از طی دوره آموزشی لازم به درجات یا رتبه های زیر نائل می گردند:

الف - دارندگان مدرک پایان دوره ابتدائی به درجه گروهبان سومی یا رتبه ۲.

ب - دارندگان مدرک پایان دوره راهنمایی به درجه گروهبان دومی یا رتبه ۵.

ج - دارندگان مدرک پایان دوره متوسطه به درجه گروهبان یکمی یا رتبه ۷.

د - دارندگان مدرک کاردانی به درجه ستوان سومی یا رتبه ۱۰.

ه - - دارندگان مدرک کارشناسی به درجه ستوان دومی یا رتبه ۱۱.

و - دارندگان مدارک بالاتر در از هر سال تحصیلی بالاتر از کارشناسی از

دو سال ارشدیت نسبت به دارندگان مدرک کارشناسی و در از هر چهار سال ارشدیت از یک درجه یا رتبه بالاتر برخوردار می گردند.

رعایت مفاد تبصره بند ج ماده ۶۳ در مورد این گونه پرسنل الزامی خواهد بود.

تبصره ۱ - رتبه کارمندان پیمانی موضوع تبصره ۱ - ماده ۲۱ معادل رتبه های مذکور در ماده ۶۹ این قانون می باشد و ارشدیت مدرک تحصیلی مذکور در تبصره ۱ ماده مذکور در محاسبه رتبه خدمتی و حقوقی این قبیل پرسنل رعایت نخواهد شد.

تبصره ۲ - هرگاه کارمند پیمانی به استخدام رسمی درآید ارشدیت مدرک تحصیلی موضوع تبصره یک ماده ۶۹ این قانون محاسبه و به وی اعطا می گردد.

تبصره ۳ - حداقل مدت توقف پرسنل پیمانی در درجه یا رتبه مذکور در این ماده چهار سال بوده و نیل به درجه یا رتبه بالاتر تابع ضوابط ترفیعات پرسنل کادر ثابت خواهد بود.

تبصره ۴ - پرسنل پیمانی که برابر مقررات این قانون در کادر ثابت استخدام می شوند چنانچه آموزش های مورد نیاز کادر ثابت را طی نکرده باشند می بایست آن را طی نموده و چنانچه درجه آنان پس از آموزشهای مزبور برابر درجات پیمانی آنان باشد، مدت خدمت پیمانی در آن درجه جز سابقه ترفیع منظور خواهد شد.

ماده ۶۶ - پرسنل وظیفه بر اساس نیاز نیروی انتظامی و وجود محل سازمانی پس از طی دوره آموزشی لازم به درجات زیر نائل می آیند:

الف - پرسنل وظیفه ای که فاقد مدرک پایان دوره متوسطه باشند به یکی از درجات سربازی و گروهان سومی.

ب - دارندگان مدرک پایان دوره متوسطه به درجات گروهان دومی و گروهان یکمی.

ج - دارندگان مدرک کاردانی به درجات استواریکمی و ستوان سومی.

د - دارندگان مدرک کارشناسی به درجه ستوان دومی.

ه - - دارندگان مدرک کارشناسی ارشد و بالاتر به درجه ستوان یکمی.

تبصره - پرسنل وظیفه در صورت نداشتن صلاحیت های لازم جهت نیل به درجات مصرحه فوق و یا عدم نیاز سازمان به درجات مناسب پائین تر تا درجه سربازی نائل خواهند شد.

ماده ۶۷ - اولین رتبه خدمتی و وضعیت ترفیعاتی کارمندان موضوع ماده ۱۹ این قانون پس از استخدام و طی دوره آموزش مربوطه ، حسب مورد به قرار ذیل است:

الف - کارمندانی که با مدرک تحصیلی پائین تر از پایان دوره ابتدائی استخدام شده اند به رتبه خدمتی یک و با مدرک تحصیلی پایان دوره ابتدائی

(قدیم و جدید) به رتبه خدمتی ۳ و با مدرک تحصیلی پایان دوره راهنمایی (دوره اول متوسطه) به رتبه خدمتی ۵ نائل می شوند و حداقل مدت توقف آنان در تمامی رتبه ها تا رتبه خدمتی ۱۰، چهارسال و از آن به بعد ۵ سال خواهد بود.

ب - کارمندانی که با مدرک تحصیلی پایان دوره متوسطه استخدام می شوند به رتبه خدمتی ۹ نائل و حداقل مدت توقف آنان در تمامی رتبه های بعدی چهار سال بوده و نهایتاً به رتبه خدمتی ۱۵ خواهند رسید.

ج - رتبه خدمتی کارمندان فارغ التحصیل موسسات آموزش عالی و دانشگاه ها به قرار زیر خواهد بود:

۱ - دارندگان مدرک کاردانی به رتبه خدمتی ۱۰ نائل ، حداقل مدت توقف آنان در تمامی رتبه های بعدی چهار سال و نهایتاً به رتبه خدمتی ۱۶ خواهند رسید.

۲ - دارندگان مدرک کارشناسی به رتبه خدمتی ۱۱ نائل حداقل مدت توقف آنان در تمامی رتبه های بعدی تا رتبه ۱۷ چهار سال خواهد بود.

۳ - دارندگان مدرک بالاتر، در از هر سال تحصیلی بالاتر از کارشناسی یا معادل آن ، از دو سال ارشدیت نسبت به دارندگان مدرک کاردانی و کارشناسی و در از هر چهار سال ارشدیت ، از یک رتبه بالاتر برخوردار می گردند. حداقل مدت توقف این کارمندان در تمامی رتبه های بعدی تا رتبه ۱۷ چهار سال خواهد بود.

تبصره ۱ - رتبه خدمتی نهائی کارمندان با مدرک پایان دوره ابتدائی و پائین تر ۱۰ و رتبه خدمتی نهائی کارمندان با مدرک پایان دوره راهنمایی ۱۲ می باشد.

تبصره ۲ - مدت توقف پرسنلی که مدرک تحصیلی پایان دوره متوسطه ارائه نمایند از تاریخ ارائه مدرک ، در تمامی رتبه ها چهار سال و نهایتا به رتبه خدمتی ۱۵ نائل خواهند شد.

تبصره ۳ - مشمولین موضوع بند ب این ماده پس از طی حداقل مدت توقف در درجه نهائی ، چنانچه وابستگی و کارائی لازم جهت نیل به رتبه خدمتی بالاتر را داشته باشند، در از هر چهار سال یک واحد به رتبه حقوقی آنان اضافه می شود.

تبصره ۴ - نیل به رتبه خدمتی ۱۴ برای پرسنل موضوع بندهای ب و ج این ماده ، موکول به طی آموزش های عمومی دوره عالی رسته ای خواهد بود.

تبصره ۵ - سالهای قابل احتساب موضوع بند ج این ماده ، برابر حداقل زمان تعیین شده توسط وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی در هر یک از مقاطع تحصیلی می باشد.

تبصره ۶ - اعطای رتبه های خدمتی ۱۸، ۱۹، ۲۰ به کارمندانی که به رتبه خدمتی ۱۷ نائل شده و دانشکده فرماندهی و ستاد را طی نموده یا مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر مورد نیاز و قابل قبول نیروی انتظامی را داشته باشند، حسب نیاز، موکول به پیشنهاد فرمانده نیروی انتظامی با هماهنگی وزیر کشور و تصویب فرماندهی کل قوا خواهد بود.

ماده ۶۸ - با کارمندانی که در طول خدمت موفق به اخذ و ارائه مدرک تحصیلی کاردانی و بالاتر مورد نیاز و قابل قبول نیروی انتظامی شوند، به شرح زیر رفتار می شود:

الف - چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی ، رتبه خدمتی آنان پائین تر از رتبه های خدمتی ورودی مدارک ارائه شده باشد، به رتبه های ورودی مدرک جدید نائل و صرفا ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک تحصیلی جدید برابر بند ج ماده ۶۷ خواهد بود.

ب - چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی جدید رتبه خدمتی آنان بالاتر از رتبه خدمتی ورودی مدارک ارائه شده باشد، صرفا ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک تحصیلی جدید تابع مقررات بند ج ماده ۶۷ خواهد بود.

ماده ۶۹ - اولین رتبه کارمندان موضوع بند ب ماده ۱۹ این قانون که با مهارتی در یکی از رده های یک تا سه برای مشاغل استخدام می شوند که از نظر پیچیدگی و سختی در یکی از گروه های یک تا سه قرار دارند بشرح زیر می باشد:

الف - رده ۱ گروه ۱ رتبه. (1)

ب - رده ۱ گروه ۲ و رده ۲ گروه ۱ رتبه. (3)

ج - رده ۱ گروه ۳ و رده ۲ گروه ۲ و رده ۳ گروه ۱ رتبه. (5)

د - رده ۲ گروه ۳ و رده ۳ گروه ۲ رتبه (6)

ه - - رده ۳ گروه ۳ رتبه (8)

تبصره ۱ - کارمندان موضوع بند الف این ماده در صورت داشتن مدرک پایان دوره ابتدایی از یک سال ارشدیت و کلیه کارمندان موضوع این ماده در صورت داشتن مدرک پایان دوره راهنمایی از ۴ سال ارشدیت و به شرط داشتن مدرک پایان دوره متوسطه از ۶ سال ارشدیت برخوردار می گردند. و در صورتی که در طول خدمت موفق به اخذ و ارائه این مدارک گردند و از مدت خدمت آنان حداقل پنج سال باقی مانده باشد از تاریخ ارائه مدرک تحصیلی از ارشدیت مربوط برخوردار می گردند.

تبصره ۲ - چنانچه اولین رتبه کارمندان مذکور بر اساس مدرک تحصیلی از اولین رتبه با احتساب ارتقا ناشی از مدرک تحصیلی موضوع تبصره یک این ماده بالاتر باشد پرسنل بدون برخورداری از ارشدیت های مزبور از اولین رتبه مدرک تحصیلی برخوردار می گردند.

تبصره ۳ - اولین رتبه خدمتی کارمندان موضوع این ماده در تخصص های هنری چنانچه ارزش تخصص هنری آنان توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور و سایر مراجع ذی صلاح معادل مدارک تحصیلی شناخته شوند و اولین رتبه آن مدرک بالاتر از اولین رتبه مربوط بدون احتساب ارشدیت مدرک موضوع تبصره ۱ این ماده باشد رتبه آن مدرک خواهد بود. حداکثر ارتقا رتبه خدمتی این پرسنل برابر حداکثر ارتقا رتبه خدمتی وضعیت قبل از ارائه مدرک هنری بوده و پس از نیل به آن صرفاً از ارتقا حقوقی مذکور در ماده ۱۳۴ این قانون برخوردار خواهند شد.

تبصره ۴ - کارمندان موضوع این ماده در صورتی که در طول خدمت موفق شوند در شغلی که در گروه بالاتری قرار دارد به تایید کمیسیون ماده ۳۱- این

قانون با یکی از رده های سه گانه مهارت انجام وظیفه نمایند، در صورت نیاز سازمان به گروه شغلی مزبور انتقال یافته و چنانچه رتبه ورودی رده مهارت و گروه شغلی جدید، بالاتر از رتبه آنان در زمان انتصاب در شغل جدید باشد از زمان انتصاب رتبه آنان به رتبه ورودی مزبور تغییر یافته و از مزایای مقرر مربوط به آن در طول خدمت استفاده خواهند نمود.

تبصره ۵ - ارائه مدرک هنری مذکور در تبصره ۳ این ماده در طول خدمت به منزله موفقیت در انجام وظیفه بالاتر مذکور در تبصره ۴ این ماده خواهد بود.

ماده ۷۰ - تعداد رتبه ها برای کارمندان موضوع مواد ۶۷ و ۶۹ این قانون ۲۰ رتبه می باشد.

ماده ۷۱ - کارمندانی که دوره های آموزشی را در بدو استخدام در نیروی انتظامی طی نمایند، چنانچه دوره آموزشی منجر به اخذ مدرک تحصیلی در مقطع بالاتر از مدرک تحصیلی اساس استخدام نشده باشد، به ازای هر سال آموزش از دو سال ارشدیت و هر ۲ سال آموزش از یک رتبه بالاتر برخوردار می گردند.

ماده ۷۲ - ترفیع پرسنل با رعایت مقررات این قانون منوط به تصویب مقامات زیر خواهد بود.

الف - پرسنل انتظامی تا درجه ستوان یکمی (ستوان دومی داخل) و کلیه کارمندان، فرمانده نیروی انتظامی.

ب - پرسنل انتظامی از درجه ستوان یکمی و بالاتر فرماندهی کل قوا.

ماده ۷۳ - وضعیت پرسنل در کلیه مراحل خدمت از نظر مکتبی به وسیله سازمان عقیدتی سیاسی ، از نظر امنیتی به وسیله سازمان حفاظت اطلاعات و از نظر کارآئی به وسیله نیروی انتظامی مورد ارزیابی قرار می گیرد تا نتیجه آن ها در ترفیعات و انتصابات ملاک عمل واقع شود.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی در زمینه ارزیابی کارائی ، سازمان عقیدتی سیاسی در زمینه صلاحیت مکتبی و سازمان حفاظت اطلاعات در زمینه صلاحیت امنیتی ، آیین نامه اجرائی ماموریت محوله در این ماده را با هماهنگی وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا می رسانند.

تبصره ۲ - ارزیابی کارآئی مذکور در ماده فوق در مورد پرسنل نیروی انتظامی صرفا توسط مسئولین نیروی انتظامی و در مورد پرسنل سازمان عقیدتی سیاسی صرفا توسط مسئولین آن سازمان و در مورد پرسنل حفاظت اطلاعات صرفا توسط مسئولین آن سازمان انجام می پذیرد.

ماده ۷۴ - برای ترفیع ، پرسنل علاوه بر حائز بودن کلیه شرایط مقرر در این قانون و ضوابط مربوط بایستی قبلات یا همزمان با ترفیع در شغل سازمانی بالاتر منصوب شده باشند.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی مکلف است حتی الامکان پیش بینی های لازم را در زمینه های استخدام ، آموزش و گردش مشاغل سازمانی به نحوی انجام دهد که پرسنل به علت نداشتن محل سازمانی از نیل به ترفیع محروم نگردند.

تبصره ۲ - در ترفیعات می بایست حفظ تعادل سازمان نیروی انتظامی و هماهنگی در روش اعطای ترفیعات مراعات گردد.

تبصره ۳ - وضعیت ترفیعاتی پرسنل منتسب و همچنین پرسنل مامور به مناطق جنگی و عملیاتی مطابق دستورالعملی می باشد که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

تبصره ۴ - ایجاد یا بالا بردن محل سازمانی به منظور ترفیع پرسنل ممنوع است.

ماده ۷۵ - نیروی انتظامی مکلف است حداکثر ظرف یک سال پس از تصویب این قانون ، محل های سازمانی نیروی انتظامی را مورد بررسی قرار داده و ضرورت انتظامی یا کارمندی یا مشترک بودن شغل را تعیین و درجات و رتبه های مناسب برای هر محل سازمانی را در نظر گرفته و با هماهنگی وزارت کشور و پس از بررسی در ستاد کل ، به تصویب فرماندهی کل قوا برساند.

ماده ۷۶ - تعداد و ترکیب نیروی انسانی و همچنین نسبت درجه ها و رتبه های پرسنل نیروی انتظامی بر مبنای خط مشی ، استراتژی و نیازها برابر جداول سازمان و تجهیزاتی است که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید، مشخص می گردد.

ماده ۷۷ - کلیه پرسنل برای نیل به درجه یا رتبه بالاتر باید مدت توقف مقرر در درجه یا رتبه مربوط را برابر ضوابط و مقررات این قانون طی نمایند و جز در مورد پرسنل منتسب ، حداقل نصف آن در آخرین درجه یا رتبه در شغل سازمانی باشند.

ماده ۷۸ - اعطای ارشدیت به پرسنلی که از خود رشادت ، فداکاری ، ابتکار و خلاقیت فوق العاده و ارزنده نشان می دهند تابع شرایط ترفیعات مندرج در این قانون نبوده و با پیشنهاد فرماندهان یا مسئولان مربوط و تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون خواهد بود.

ماده ۷۹ - در موارد استثنائی به منظور تامین نیازمندی های سازمان و حفظ تعادل در سلسله مراتب در مشاغل حساس ممکن است پرسنل انتظامی و کارمندان با پیشنهاد فرمانده نیروی انتظامی تصویب فرماندهی کل قوا حداکثر تا ۲ درجه یا ۲ رتبه موقت ترفیع یابند.

تبصره ۱ - پرسنلی که به درجه یا رتبه موقت نائل می شوند در تمام مدتی که حق استفاده از درجه یا رتبه مزبور را دارند، حقوق همان درجه یا رتبه را دریافت خواهند داشت.

تبصره ۲ - ترفیع این قبیل پرسنل از لحاظ درجه یا رتبه ثابت تابع مقررات این قانون بوده و نیل به درجه یا رتبه ثابت بالاتر پس از طی حداقل مدت توقف امکان پذیر است.

تبصره ۳ - در صورت رفع نیاز سازمانی یا مشاهده عدم کارائی و شایستگی درجه یا رتبه موقت سلب می گردد.

تبصره ۴ - در صورتی که مشمولین این ماده در حین استفاده از درجه یا رتبه موقت بازنشسته یا معلول و یا فوت شوند، عنوان و مزایای درجه یا رتبه موقت از آنان سلب و ماخذ احتساب حقوق بازنشستگی یا وظیفه مستمری بر مبنای حقوق درجه یا رتبه ثابت خواهد بود مگر در مورد پرسنل شهید و جانباز که درجه یا رتبه موقت آنان مبنای احتساب حقوق مستمری و وظیفه خواهد بود.

ماده ۸۰ - وضع ترفیع پرسنلی که تحت تعقیب قانونی قرار گیرند به شرح زیر خواهد بود:

الف - در صورتی که در مراجع قضائی تحت پیگرد قانونی قرار گیرند و با قرار صادره از مراجع ذی صلاح بازداشت شوند از تاریخ بازداشت ترفیع معلق می گردد مشروط بر این که تاریخ بازداشت قبل از تاریخ استحقاق ترفیع باشد.

ب - در صورتی که پرونده منتهی به صدور رای قطعی براءت یا قرارهای منع پیگرد یا موقوفی تعقیب و یا تعلیق تعقیب گردد، ترفیع پرسنل از تاریخ استحقاق از این لحاظ بلامانع است.

ج - در صورت محکومیت ، مدتی که بر اثر اجرای کیفر عملات از خدمت منفک شده اند به حداقل مدت توقف در درجه یا رتبه اضافه خواهد شد.

د - محکومیت ها به میزانی که مشمول عفو، آزادی مشروط، تعلیق مجازات ، تاخیر اجرای حکم و حبس با خدمت قرار گرفته اند اثری در ترفیع ندارند.

فصل چهارم - وضعیت پرسنل از لحاظ خدمت

ماده ۸۱ - وضعیت پرسنل مشمول این قانون ، از لحاظ خدمت ، حسب مورد، به شرح زیر خواهد بود:

الف - خدمت آزمایشی

ب - خدمت آموزشی

ج - حاضر به خدمت

د - خدمت تحت امر

ه - - مامور

و - مامور به خدمت

ز - مرخصی

ح - غایب

ط - فراری

ی - بازداشت

ک - منتظر خدمت

ل - بدون کار

م - منفصل از خدمت

ن - منتسب

ماده ۸۲ - تخدمت آزمایشی ت وضع خدمتی کارمندانی است که برابر مقررات مربوط به خدمت پذیرفته شده و به منظور ارزیابی شایستگی های لازم به مدت ۶ ماه تا دو سال مرحله آزمایشی را می گذرانند.

تبصره - در صورت ابراز لیاقت و شایستگی در مدت خدمت آزمایشی و ادامه خدمت به صورت رسمی ، این مدت از هر لحاظ جز سابقه خدمت محسوب می گردد.

ماده ۸۳ - تخدمت آموزشی ت وضع خدمتی پرسنلی است که بدون داشتن شغل سازمانی در یکی از موسسات یا مراکز آموزشی به هزینه نیروی انتظامی آموزش می بینند.

تبصره - جز در مورد آموزش های بدو استخدام چنانچه دوره آموزش کمتر از ۶ ماه باشد پرسنل با حفظ محل سازمانی به صورت مامور دوره را طی خواهند نمود.

ماده ۸۴ - تحاضر به خدمت ت وضع پرسنلی است که برابر مقررات مربوط در یکی از مشاغل سازمانی منصوب و عملات در آن شغل انجام وظیفه می نمایند.

ماده ۸۵ - تخدمت تحت امرت وضع خدمتی پرسنلی است که توسط نیروی انتظامی جذب ، آموزش ، سازماندهی و تجهیز شده و از لحاظ انجام وظایفی خاص زیر نظر وزارتخانه ها، سازمان ها، نهادها و موسسات دولتی و وابسته به دولت قرار می گیرند.

تبصره ۱ - دستگاه های مذکور در ماده فوق موظفند همه ساله اعتبارات متناسب با درخواست هایشان را در اختیار نیروی انتظامی قرار دهند.

تبصره ۲ - آیین نامه اجرائی این ماده توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

ماده ۸۶ - تمامورت وضعیت پرسنلی است که برای مدت کمتر از یک سال در یکی از مشاغل سازمان غیر از شغل سازمانی خود و یا در شغلی که در سازمان محلی برای آن پیش بینی نشده است گمارده شود.

تبصره - در مورد مشاغلی که در جداول سازمان محلی برای آن پیش بینی نشده است نیروی انتظامی موظف است حداکثر ظرف مدت یک سال تکلیف آن را از لحاظ حذف شغل و یا درج آن در جداول سازمان مشخص نماید.

ماده ۸۷ - تمامور به خدمت وضعیت پرسنلی است که حداکثر به مدت دو سال به یکی از وزارتخانه ها یا نهادها یا سازمان های دولتی یا وابسته به دولت مامور می گردند.

تبصره ۱ - مامور به خدمت شدن در سایر نیروهای مسلح مشمول محدودیت زمانی مندرج در ماده فوق نمی باشد.

تبصره ۲ - مامور به خدمت شدن پرسنل منوط به تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون و درج مراتب در فرمان همگانی می باشد.

ماده ۸۸ - تمرخصی ت وضع پرسنلی است که به مدت معین و به طور مجاز، به یکی از صور زیر در محل خدمتی حضور نداشته باشند:

الف - مرخصی استحقاقی - پرسنل اعم از کادر ثابت ، وظیفه و پیمانی حق استفاده از یک ماه مرخصی سالانه را با استفاده از حقوق و مزایای مربوط دارا می باشند، مدت مرخصی در مناطق بد آب و هوا ۴۵ روز خواهد بود.

تبصره - مرخصی استحقاقی پرسنل در طول دوره های آموزشی طبق مقررات مندرج در اساسنامه مراکز آموزشی نیروی انتظامی خواهد بود.

ب - مرخصی استعلاجی - پرسنلی که به علت بیماری قادر به خدمت نمی باشند می توانند با تجویز مراجع درمانی ذریبط حداکثر تا ۴ ماه در سال با حقوق و مزایا از این مرخصی استفاده نمایند.

تبصره - پرسنل زن از نظر مرخصی دوران بارداری مشمول قانون استخدام کشوری می باشند.

ج - مرخصی اضطراری - پرسنلی که استحقاق مرخصی سالیانه را نداشته لیکن اضطرارا نیاز به مرخصی دارند می توانند حداکثر به مدت ۱۵ روز از مرخصی استحقاقی سال بعد استفاده نمایند.

د - مرخصی بدون حقوق - پرسنل در شرایط خاص و ضروری می توانند حداکثر جمعا سه سال در طول خدمت از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند. این مدت از لحاظ حقوق و ترفیعات و بازنشستگی جزو سنوات خدمتی محسوب نمی گردد.

ه - مرخصی تشویقی - به مقتضای ابراز لیاقت و شایستگی می توان حداکثر تا ۳۰ روز در طول سال به پرسنل مرخصی تشویقی با حقوق و مزایا داد.

و - مرخصی حج - پرسنل در طول خدمت می توانند برای یک بار جهت انجام حج تمتع از ۳۵ روز مرخصی با حقوق و مزایا استفاده نمایند.

تبصره ۱ - نحوه استفاده از مرخصی های مذکور، تعیین مناطق بد آب و هوا موضوع بند الف این ماده و حدود و اختیارات فرماندهان و روسا در دادن مرخصی ها به موجب آیین نامه ای است که به وسیله نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور و سازمان امور اداری و استخدامی تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

تبصره ۲ - در شرایط جنگی و بسیج همگانی و در مواقعی که ضرورت ایجاب می نماید، اعطا مرخصی و مدت آن تابع شرایط مندرج در این ماده نبوده و در آیین نامه ای که بوسیله نیروی انتظامی تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد، مشخص خواهد شد.

ماده ۸۹ - تغایب ت وضع پرسنلی است که بدون رعایت مقررات در محل خدمت حاضر نشوند.

ماده ۹۰ - تفراری ت وضع پرسنلی است که مدت غیبت آنان در زمان صلح از ۱۵ روز و در زمان جنگ از ۵ روز تجاوز نماید، حقوق و مزایای این قبیل پرسنل از تاریخ غیبت قطع می گردد و پرسنل فراری پس از معرفی یا دستگیری بلافاصله شروع به خدمت نموده و به اتهام فرار آنان برابر مقررات کیفری مربوط رسیدگی می شود.

وضعیت خدمتی پرسنل کادر ثابت که مرتکب فرار از خدمت شده اند به شرح زیر خواهد بود:

الف - در صورت صدور رای برائت یا قرار موقوفی تعقیب یا قرار منع پیگرد و یا قرار تعلیق تعقیب ، ایام غیبت و فرار به انتساب تبدیل خواهد شد.

ب - در صورت محکومیت به مجازاتی که مستلزم اخراج از خدمت نباشد، ایام غیبت و فرار جز خدمت محسوب نمی گردد.

ج - در صورت محکومیت به مجازاتی که مستلزم اخراج از خدمت باشد از تاریخ قطعیت رای اخراج خواهند شد.

تبصره ۱ - هرگاه مدت فرار پرسنل کادر ثابت بالغ بر ۶ ماه گردد از زمان آغاز غیبت اخراج می گردند و پس از آن برابر مقررات کیفری مربوط محاکمه شده و فقط در صورت صدور رای برائت و یا منع پیگرد حکم اخراج کان لم یکن خواهد شد. در صورتی که محاکمه غیابی انجام گردد پرسنل می توانند پس از حضور به حکم صادره اعتراض نموده و در صورت صدور رای برائت یا قرار منع پیگرد در رسیدگی مجدد حکم اخراج آنان نیز کان لم یکن می گردد. مدت غیبت یا فرار پرسنل مذکور پس از بازگشت به خدمت در شمول بند الف قرار می گیرد.

تبصره ۲ - چنانچه رسیدگی به پرونده پرسنل موضوع تبصره فوق منتهی به قرارهای موقوفی تعقیب یا تعلیق تعقیب گردد حکم اخراج لغو و به خدمت اعاده می گردند و مدت غیبت و فرار جز ایام خدمت محسوب نخواهد شد.

ماده ۹۱ - تباذاشت ت وضع پرسنلی است که به موجب قرارهای صادره از مراجع ذی صلاح قضائی تا صدور حکم قطعی در توقیف به سر برده و یا برابر مقررات انضباطی در بازداشتگاه یا محل خدمتی تحت نظر باشد.

ماده ۹۲ - تمننظر خدمت ت وضع پرسنلی است که برابر مقررات مربوط به علت ارتکاب تخلفات انضباطی به طور موقت از کار برکنار شده باشند. مدت انتظار خدمت ، جز ایام خدمت برای ترفیع منظور نشده و تنها از نظر بازنشستگی منظور خواهد شد. کسور بازنشستگی این مدت بر اساس آخرین حقوق آنان قبل از انتظار خدمت به صندوق بازنشستگی واریز خواهد شد.

ماده ۹۳ - تبذون کارت وضع پرسنلی است که به یکی از علل زیر موقتا از کار برکنار گردند:

الف - به موجب قرارهای صادره از مراجع ذی صلاح قضائی بازداشت و یا تعلیق از شغل شوند.

ب - برابر احکام صادره از دادگاه های صالح زندانی شوند.

ج - به علت عدم پرداخت محکوم به یا بدهی منجر به صدور اجرائیه ، زندانی شوند.

د - به علت ارتکاب تخلفات انضباطی بدون کار شوند.

ه - در صورتی که محکوم به اقامت اجباری یا ممنوع از اقامت در محل معین شوند.

تبصره ۱ - نیروی انتظامی می تواند پرسنل مشمول بند ت را بجای بدون کاری در آن محل حاضر به خدمت نماید.

تبصره ۲ - مدت بدون کاری جز ایام خدمت برای ترفیع منظور نشده و تنها از نظر بازنشستگی محسوب می گردد.

کسور بازنشستگی این مدت بر اساس آخرین حقوق آنان قبل از بدون کاری به صندوق بازنشستگی واریز خواهد شد.

تبصره ۳ - محکومیت ها به میزانی که مشمول عفو، آزادی مشروط، تعلیق اجرای مجازات ، تاخیر اجرای حکم یا حبس با خدمت قرار گیرند باعث بدون کاری نخواهد شد.

ماده ۹۴ - تمنفصل از خدمت ت وضع پرسنلی است که طبق احکام قطعی صادره از مراجع قضائی ذی صلاح به طور دائم یا موقت از خدمت منفک می گردند. با پرسنل مذکور به شرح زیر رفتار می شود:

الف - انفصال دائم در حکم اخراج می باشد.

ب - انفصال موقت تا یک سال مشمول ماده ۷ قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۱/۳/۳ مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

ج - انفصال موقت بیش از یک سال در کمیسیون ماده ۹۹ مطرح و از لحاظ ادامه خدمت و یا بازنشستگی و یا بازخریدی و یا اخراج برابر مقررات اتخاذ تصمیم می گردد.

ماده ۹۵ - تمناسب ت وضعیت پرسنلی است که در یکی از حالت های زیر از یگان خدمتی خود منفک گردیده و در اختیار معاونت پرسنلی نیروی انتظامی قرار می گیرند. مدت انتساب جز خدمت برای ترفیع منظور می گردد به استثناء پرسنل مفقودالایر که موکول به تعیین تکلیف آنان است.

الف - پرسنلی که به واسطه حذف یا انحلال محل سازمانی موقتا بدون شغل می شوند که در این صورت نیروی انتظامی موظف است حداکثر ظرف سه ماه وضعیت شغلی این قبیل پرسنل را روشن نماید.

ب - پرسنلی که به دست دشمنان خارجی اسیر گردیده یا توسط ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح و یا قاچاقچیان به گروگان گرفته شده باشند برای تمام مدت اسارت یا در گروگان بودن و حداکثر تا شش ماه پس از آزادی ، نیروی انتظامی موظف است ظرف مدت مزبور وضعیت این قبیل پرسنل را روشن نماید.

ج - پرسنل مفقودالثری که در نبرد با دشمنان خارجی یا رویارویی با ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح و یا قاچاقچیان ناپدید شده و وضع آنان نامعلوم است ، تا تعیین وضعیت.

د - پرسنلی که به لحاظ بیماری بیش از ۴ ماه از خدمت منفک و تحت معالجه باشند، حداکثر تا یک سال.

ه - مدت بدون کاری پرسنل موضوع بند الف ماده ۹۳ این قانون در صورت صدور رای براءت ، قرار موقوفی تعقیب یا قرار منع پیگرد.

تبصره - پرسنل مامور و مامور به خدمت بیش از ۶ ماه و همچنین پرسنلی که در طول خدمت به دوره های آموزشی بیش از شش ماه اعزام می گردند در حکم منتسب خواهند بود.

فصل پنجم

امور انضباطی تشویقات ، تنبیهات و نحوه رسیدگی به شکایات

ماده ۹۶ - پرسنل نیروی انتظامی از نظر انضباطی تابع آیین نامه انضباطی نیروهای مسلح (مصوب فرماندهی کل قوا) می باشند.

ماده ۹۷ - پرسنل به مقتضای ابراز لیاقت و شایستگی به شرح زیر تشویق می شوند:

الف - تشویق شفاهی.

ب - تشویق کتبی.

ج - تشویق در دستور قسمتی.

د - تشویق در دستور نیروی انتظامی یا سازمان.

ه - - تشویق در فرمان همگانی.

و - مرخصی تشویقی حداکثر به مدت ۳۰ روز.

ز - پاداش و جوایز.

ح - سفر حج یا عتبات عالیات با هزینه نیروی انتظامی.

ط - اعطای ارشدیت ، به میزان کمتر از حداقل مدت توقف قانونی در درجه یا رتبه مربوطه.

ی - اعطای درجه تشویقی به میزان یک درجه یا رتبه با احتساب مدت قدمت در درجه یا رتبه قبل.

ک - اعطای نشان.

تبصره ۱ - فرماندهان و مسئولین در صورت اقتضا می توانند در حدود اختیارات قانونی خود تنبیه در حال اجرا را به عنوان تشویق مورد عفو قرار دهند.

تبصره ۲ - مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون همه ساله می توانند به نسبت حداکثر یک درصد آمار پرسنل جمعی که حداقل ۲۵ سال تمام سابقه خدمت داشته باشند به پرسنل زبده و شایسته برای یک بار به میزان حداکثر یک رتبه حقوقی تشویقی اعطا نمایند. رتبه مزبور صرفاً در محاسبه حقوق طول خدمت موثر بوده و پس از خاتمه خدمت حذف می گردد. دستورالعمل اجرایی این تبصره توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۹۸ - تنبیهاتی که بعلت تخلفات پرسنل اعمال می شود به شرح زیر است:

الف - توبیخ شفاهی.

ب - توبیخ کتبی.

ج - توبیخ در دستور قسمتی.

د - توبیخ در دستور نیروی انتظامی یا سازمان.

ه - توبیخ در فرمان همگانی.

و - خدمت شبانه روزی در قسمت حداکثر به مدت ۳۰ روز.

ز - بازداشت غیر قابل تمدید در بازداشتگاه حداکثر به مدت ۳۰ روز.

ح - کسر حقوق حداکثر به میزان یک پنجم ، حداکثر به مدت چهار ماه.

ط - انتظار خدمت حداکثر به مدت ۶ ماه.

ی - بدون کاری حداکثر تا ۳ ماه.

ک - محرومیت از ترفیع به مدت محدود و حداکثر دو سال در زمان صلح و چهار سال در زمان جنگ.

ل - تنزیل موقت یک درجه یا رتبه حداکثر به مدت دو سال.

م - تنزیل دائم یک درجه یا رتبه.

ن - معافیت از خدمت.

س - اخراج از خدمت.

تبصره - در صورتی که تنزیل درجه یا رتبه برای مدت محدود اعمال می شود پس از انقضای مدت مذکور پرسنل مورد تنبیه با درجه یا رتبه قبل از تنبیه با همان قدمت به خدمت ادامه داده و ترفیعات بعدی آنان بر اساس درجه یا رتبه مزبور خواهد بود و در صورتی که تنزیل درجه یا رتبه به طور دائم اعمال شود پرسنل مورد تنبیه با احتساب قدمت خدمت در درجه یا رتبه قبل از تنبیه پس از طی حداقل مدت توقف به درجه یا رتبه بالاتر نائل شده و ترفیعات بعدی آنان طبق مقررات این قانون خواهد بود.

ماده ۹۹ - رسیدگی به تخلفات پرسنل که فرمانده ناحیه انتظامی یا روسا و مسئولین رده های همپراز و بالاتر برای آنان پیشنهاد محرومیت از ترفیع ، تنزل درجه یا رتبه ، معافیت از خدمت و یا اخراج می دهند در هیات هایی مرکب از اعضا مشروحه زیر به عمل می آید:

الف - معاون پرسنلی نیروی انتظامی و یا جانشین وی.

ب - رئیس بازرسی نیروی انتظامی.

ج - معاون سازمان عقیدتی سیاسی.

د - معاون سازمان حفاظت اطلاعات.

ه - نماینده سازمان قضایی نیروهای مسلح.

تبصره ۱ - هیات های رسیدگی می توانند از اشخاصی که ضروری تشخیص می دهند به منظور اظهار نظر دعوت نمایند لیکن حق رای منحصر به اعضا اصلی هیات است.

تبصره ۲ - دعوت از شخص متخلف جهت استماع دفاعیات در جلسه رسیدگی الزامی است لکن در صورتی که دوبار بدون عذر موجه در جلسه هیات حضور نیابد این حق از وی سلب می گردد و همچنین یک هفته قبل موضوع تخلف باید به وی ابلاغ شود.

تبصره ۳ - حداقل یک هفته قبل از تشکیل جلسه رسیدگی ، موضوع تخلف و دلائل مربوطه و خلاصه پرونده و سوابق پرسنل متخلف به تمامی اعضا هیات اعلام می گردد.

تبصره ۴ - درجه یا رتبه خدمتی نمایندگان هیات های رسیدگی بایستی حداقل یک درجه یا رتبه از درجه یا رتبه خدمتی پرسنل متخلف بالاتر باشد در صورت عدم وجود و همچنین در مورد نمایندگان سازمان های عقیدتی و سیاسی و حفاظت اطلاعات درجه یا رتبه محل سازمانی ملاک عمل خواهد بود.

تبصره ۵ - تصمیمات هیات با اکثریت آرا اعضا معتبر خواهد بود و جز در موارد معافیت یا اخراج از خدمت پس از درج در دستور نیروی انتظامی قطعی و قابل اجرا می باشد، در این موارد نیز در صورتی که ظرف مدت یک ماه پس از ابلاغ تصمیمات به شخص ذینفع ، مورد اعتراض وی قرار نگیرد پس از درج در دستور نیروی انتظامی قابل اجرا است و در صورت تسلیم اعتراضیه ، موضوع در هیات مذکور در ماده ۱۰۰ این قانون مورد رسیدگی قرار گرفته و رای هیات مزبور پس از درج در دستور نیروی انتظامی قابل اجرا خواهد بود. ذینفع نسبت به آرا قابل اجرا هر یک از دو هیات می تواند ظرف یک ماه پس از ابلاغ به مراجع صالحه تظلم نماید.

تبصره ۶ - رسیدگی به تخلفات انضباطی و آموزشی محصلین بدو خدمت به عهده شورای آموزشی مرکز آموزش مربوطه بوده و تصمیمات متخذه با تصویب فرمانده نیروی انتظامی قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۷ - کارمندی که در طول و یا در پایان خدمت آزمایشی عدم صلاحیت یا شایستگی یا کارآئی آنان محرز شود به پیشنهاد فرمانده ناحیه انتظامی یا روسا و مسئولین همپراز و بالاتر و یا سازمان های عقیدتی سیاسی و یا حفاظت اطلاعات و تصویب فرمانده نیروی انتظامی از کار برکنار می شوند.

ماده ۱۰۰ - هیات تجدید نظر از اعضا زیر تشکیل می گردد:

الف - وزیر کشور یا معاون ذیربط.

ب - فرمانده نیروی انتظامی یا جانشین وی

ج - رئیس سازمان عقیدتی سیاسی یا جانشین وی

د - فرمانده سازمان حفاظت اطلاعات یا جانشین وی

ه - رئیس سازمان قضائی نیروهای مسلح یا جانشین وی.

تبصره - پرسنل معترض به تصمیمات هیات رسیدگی مذکور در ماده ۹۹ می بایست ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ تصمیمات هیات ، اعتراض کتبی خود را به دبیرخانه هیات تجدید نظر تسلیم و یا با پست سفارشی ارسال نمایند و تصمیمات این هیات با رای اکثریت اعضا معتبر خواهد بود.

ماده ۱۰۱ - به شکایات پرسنل از رده های بالاتر در امور خدمتی به ترتیب سلسله مراتب تا فرمانده ناحیه انتظامی یا روسا و مسئولین رده های همپراز یا بالاتر رسیدگی می شود در صورت باقی بودن شاکی به شکایت خود مراتب در هیات موضوع ماده ۱۰۰ مطرح خواهد شد. رای هیات مذکور قطعی است.

تبصره ۱ - شکایات پرسنل از فرماندهان نیروی انتظامی ناحیه و روسا و مسئولین همپراز و بالاتر بوسیله فرمانده نیرو رسیدگی و در صورتی که شاکی به شکایت خود باقی باشد موضوع در هیات موضوع ماده ۱۰۰ مطرح خواهد شد.

تبصره ۲ - چگونگی تشکیل و نحوه رسیدگی هیات های رسیدگی و هیات تجدید نظر و همچنین میزان اختیارات هیات های مذکور در مورد رسیدگی به شکایات به موجب آیین نامه ای خواهد بود که به وسیله نیروی انتظامی با هماهنگی وزیر کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

فصل ششم - پایان خدمت

ماده ۱۰۲ - خدمت پرسنل در نیروی انتظامی به یکی از صور زیر پایان می یابد:

الف - شهادت

ب - جانباز شدن

ج - بازنشستگی

د - بازخریدی

ه - انتقال

و - معلولیت

ز - فوت

ح - استعفا

ط - معافیت از خدمت

ی - اخراج

ماده ۱۰۳ - پرسنل در موارد زیر شهید محسوب می شوند:

الف - کشته شدن یا فوت در میدان نبرد به سبب ماموریت

ب - کشته شدن یا فوت در هرگونه ماموریت رزمی و یا جنگی و در طول رفت و برگشت به سبب ماموریت

ج - کشته شدن یا فوت در اسارت دشمن یا ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح یا قاچاقچیان و یا سایر تبهکاران تحت تعقیب.

د - کشته شدن در حین تعقیب و مراقبت دشمن یا ضد انقلاب یا اشرار یا تبهکاران یا قاچاقچیان و یا سارقین مسلح.

ه - کشته شدن در هرگونه حملات زمینی ، هوایی و دریائی دشمن.

و - کشته شدن یا فوت در مسیر رفت و برگشت از منطقه عملیات تا محل مرخصی.

ز - کشته شدن توسط اشرار، سارقین مسلح ، قاچاقچیان و سایر تبهکاران تحت تعقیب به سبب ماموریت.

ح - کشته شدن توسط ضد انقلاب و یا به سبب عملیات خرابکاری عوامل دشمن.

ط - کشته شدن در حین آموزش های رزمی و عملیات مانوری که در چارچوب مقررات سازمان اجرا می گردد.

ی - کشته شدن حین بررسی و آزمایش اسلحه و مهمات و خنثی سازی مواد منفجره و محترقه به سبب ماموریت.

ک - کشته شدن به سبب خدمت از طریق سوقصد اعم از این که در ایام خدمت یا غیر خدمت باشد.

ل - فوت در اثر تشدید جراحات و صدمات حاصله از موارد مندرج در بندهای بالا، مشروط براین که جراحات یا صدمات مذکور

طبق تشخیص کمیسیون پزشکی علت فوت باشد.

تبصره - منظور از ماموریت های مندرج در این ماده کلیه وظائفی است که تحت همین عنوان به پرسنل اعم از انفرادی یا دسته

جمعی از طرف یگان مربوط واگذار می شود.

ماده ۱۰۴ - پرسنلی که یک یا چند عضو خود یا بخشی از آن را بری همیشه از دست دهند یا بیش از یک سال از خدمت منفک

و تحت معالجه قرار گیرند و یا بعلت فقدان سلامتی تمام یا بخشی از توان کاری خود را از دست بدهند و تا یکسال کارائی خود

را به دست نیاورند چنانچه در یکی از موارد مذکور در ماده فوق این وضعیت برای آنان بوجود آمده باشد جانباز و در سایر موارد

معلول شناخته می شوند.

جانبازان و معلولین از نظر وضعیت خدمتی مشمول یکی از بندهای زیر خواهند بود.

الف - پرسنلی که خسارت وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارایی از دست رفته ایشان جزئی بوده و امکان ادامه خدمت بدون مشقت برای آنان وجود داشته باشد به خدمت ادامه می دهند.

ب - پرسنلی که خسارت وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارایی از دست رفته ایشان در حدی است که ادامه خدمت برای آنان توأم با مشقت می باشد لکن شخصا مایل به ادامه خدمت باشند به خدمت ادامه می دهند و در صورت عدم تمایل حسب مورد به عنوان جانباز یا معلول بازنشسته می گردند.

ج - پرسنلی که خسارت وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارایی از دست رفته ایشان در حدی باشد که امکان ادامه خدمت را از آنان سلب نماید و پرسنلی که بیش از یک سال منفک از خدمت و تحت معالجه باشند حسب مورد به عنوان جانباز یا معلول بازنشسته می گردند.

تبصره ۱ - تشخیص تطبیق وضعیت پرسنل با این ماده و بندهای آن از نظر پزشکی بر عهده کمیسیون عالی پزشکی برابر دستورالعمل مربوطه می باشد.

تبصره ۲ - پرسنلی که بر اساس این ماده بازنشسته می گردند چنانچه حداکثر تا پنج سال پس از بازنشستگی سلامت خود را به نحوی باز یابند که به تشخیص کمیسیون عالی پزشکی امکان ارجاع شغل به آنان وجود داشته باشد در صورتی که واحد صلاحیت اعاده به خدمت باشند با تمایل شخصی و با تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون با درجه یا رتبه قبل از بازنشستگی به خدمت اعاده می گردند.

ماده ۱۰۵ - جانبازان بالای ده درصد در صورت ادامه خدمت به تناسب آسیب وارده از یک ماه تا چهار سال ارشدیت برخوردار می گردند.

تبصره ۱ - طبقه بندی صدمات وارده بر جانبازان و میزان ارشدیت استحقاقی طبق آیین نامه ای خواهد بود که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

تبصره ۲ - تشخیص جانباز بودن پرسنل از نظر تطبیق وضعیت آنان (با موارد مذکور در ماده ۱۰۳ این قانون) و همچنین تعیین میزان ارشدیت

استحقاقی هر یک از جانبازان بر عهده کمیسیون مذکور در ماده ۱۱۷ این قانون می باشد.

تبصره ۳ - مزایای شغلی جانبازان بند ب ماده فوق که به خدمت ادامه می دهند صرف نظر از مشاغلی که به آنان محول می گردد حداقل معادل مزایای شغل آنان در زمان جانباز شدن خواهد بود.

ماده ۱۰۶ - پرسنل مشمول این قانون با داشتن ۳۰ سال خدمت یا ۶۰ سال سن بازنشسته می شوند.

تبصره ۱ - در مواقع استثنائی و نیاز نیروی انتظامی به تشخیص و پیشنهاد فرمانده نیروی انتظامی و تمایل پرسنل، در صورت تصویب هیات مذکور در ماده ۱۰۰ این قانون بازنشستگی به مدت محدود حداکثر به مدت ۳ سال به تعویق خواهد افتاد. این مدت حداکثر برای یک بار بنا به تصویب هیات مذکور تمدید خواهد شد.

تبصره ۲ - پرسنلی که دارای حداقل ۲۵ سال سابقه خدمت باشند می توانند شخصا تقاضای بازنشستگی نمایند، قبول یا رد تقاضای آنان موکول به نظر نیروی انتظامی می باشد و صرف تقاضای بازنشستگی رافع مسئولیت های محوله نخواهد بود این مدت برای زنان ۲۰ سال می باشد.

تبصره ۳ - پرسنل شاغل در مشاغلی که به موجب قوانین خاص شرایط ویژه ای از نظر سنوات بازنشستگی برای آن ها پیش بینی شده است از قبیل مشاغل سخت و زیان آور و کار با اشعه و نظایر آن مشمول مقررات مربوطه خواهند بود.

تبصره ۴ - در صورتی که پرسنل در طول اجرای تنبیه تنزیل موقت درجه یا رتبه بازنشسته شوند به استثنای مشمولین تبصره ۲ این ماده با درجه یا رتبه قبل از تنبیه بازنشسته خواهند شد.

تبصره ۵ - تصویب بازنشستگی با رعایت مقررات این قانون به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون خواهد بود.

ماده ۱۰۷ - نیروی انتظامی در موارد استثنائی می تواند در صورت نیاز، پرسنل بازنشسته ای را که صلاحیت اعاده به خدمت داشته باشند و بیش از ۵ سال از تاریخ بازنشستگی آنان نگذشته باشد با تمایل شخصی آنان و تصویب هیات مذکور در ماده ۱۰۰ این قانون با درجه یا رتبه و قدمت خدمت قبل از بازنشستگی برای مدت محدود (حداکثر ۳ سال) به خدمت اعاده نماید.

تبصره ۱ - هیات فوق می تواند مدت یاد شده را برای یک بار دیگر به مدت حداکثر سه سال تمدید نماید.

تبصره ۲ - تقاضای بازنشستگی مجدد قبل از انقضای مدت فوق ممنوع است، لیکن سازمان می تواند قبل از انقضای مدت مزبور آنان را مجددا بازنشسته نماید.

تبصره ۳ - پرسنلی که به خدمت اعاده می گردند از تاریخ اعاده، حقوق بازنشستگی آنان قطع شده و از حقوق درجه یا رتبه خود و مزایای شغل مربوط استفاده می نمایند و از نظر کلیه امور استخدامی مانند سایر شاغلین با آنان رفتار و مدت خدمت جدید این قبیل پرسنل بر سنوات قبلی اضافه و موجب تجدید نظر در حقوق بازنشستگی آنان خواهد بود.

ماده ۱۰۸ - نیروی انتظامی می تواند از پرسنل بازنشسته مشمول این قانون و سایر بازنشستگان دولت با حفظ وضعیت و حقوق بازنشستگی به طریق خرید خدمت استفاده نماید.

تبصره - آیین نامه اجرائی این ماده توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور و سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۱۰۹ - پرسنل انتظامی بازنشسته حق استفاده از لباس مخصوصی انتظامی را ندارند مگر در موارد خاصی که استفاده از آن از طرف نیروی انتظامی اعلام گردد.

ماده ۱۱۰ - پرسنل پس از انجام خدمت به میزان حداقل ۲ برابر مدت آخرین دوره آموزشی بعد از اتمام آن دوره مشروط بر این که حداقل پنج سال بیش از مجموع سنواتی که به هزینه نیروی انتظامی تحصیل کرده اند سابقه خدمت داشته باشند، می توانند تقاضای بازخریدی نمایند.

تصویب این تقاضا به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون خواهد بود.

تبصره - در زمان جنگ و مواقع بحرانی و شرایطی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد تصویب بازخریدی در اختیار فرمانده کل قوا می باشد.

ماده ۱۱۱ - به پرسنلی که سوابق خدمتی آنان بازخرید می شود به از هر سال خدمت قابل احتساب از نظر بازنشستگی مبلغی معادل یک و نیم برابر آخرین حقوق و مزایا پرداخت خواهد شد.

تبصره - پرسنلی که به تنزیل دائم یا موقت درجه یا رتبه تنبیه می شوند در صورت بازخریدی با درجه یا رتبه موجود بازخرید خواهند شد.

ماده ۱۱۲ - نیروی انتظامی می تواند در صورت نیاز، پرسنل بازخرید شده ای را که صلاحیت اعاده به خدمت داشته باشند و از زمان برکناری آنها بیش از پنج سال گذشته باشد با تقاضای شخصی و تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون فقط برای یک بار با درجه یا رتبه و سابقه خدمت قبلی به خدمت اعاده نماید. این قبیل پرسنل بایستی وجوهی را که بابت بازخرید از سوابق خدمتی مربوطه دریافت داشته اند مسترد نمایند.

ماده ۱۱۳ - در صورت درخواست یکی از وزارتخانه ها، موسسات دولتی یا وابسته به دولت یا نهادهای انقلاب اسلامی پرسنل با تمایل شخصی و موافقت نیروی انتظامی با تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون منتقل می گردند.

تبصره ۱ - در زمان جنگ و شرایط بحرانی و مواقعی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد انتقال پرسنل با تصویب فرمانده کل قوا امکان پذیر است و در شرایط مزبور در صورت امر فرماندهی کل قوا، پرسنل منتقل شده به سازمان های دیگر به نیروی انتظامی اعاده می گردند. سابقه خدمت در مدت انتقال جز سنوات خدمتی و ترفیعات محسوب می گردد.

تبصره ۲ - نیروی انتظامی در صورت نیاز می تواند پرسنلی را که منتقل شده اند در صورت تمایل شخصی و داشتن کارائی لازم و صلاحیت اعاده به خدمت با همان درجه یا رتبه قبل از انتقال و احتساب سابقه خدمت مدت انتقال از نظر پایه حقوق و بازنشستگی با تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون اعاده نماید.

تبصره ۳ - نیروی انتظامی مکلف است کسور بازنشستگی و بیمه پرسنل (عم از سهم دولت و پرسنل) را پس از انتقال به سازمان یا وزارتخانه ذیربط واریز و در صورت اعاده به نیروی انتظامی مسترد نماید.

ماده ۱۱۴ - پرسنلی که به یکی از بیماری هائی که قانون، شرایط ویژه ای برای مستخدمین مبتلا به آن ها پیش بینی نموده است (از قبیل سل و سرطان) مبتلا شوند، از تسهیلات آن قوانین برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۱۵ - موارد فوت در حین انجام وظیفه یا به سبب آن به شرح زیر است:

الف - فوت در محل خدمت و همچنین در حال رفت و برگشت یا خارج از محل خدمتی در ارتباط با امور خدمتی.

ب - فوت در طول ماموریت غیر از موارد مذکور در ماده ۱۰۳ این قانون از لحظه ابلاغ تا خاتمه ماموریت در ارتباط با ماموریت.

ج - چنانچه پرسنل در ساعات خدمت یا به سبب امور خدمتی یا در طول ماموریت بیمار شده و یا در اثر حوادث و سوانح مصدوم و مجروح گردیده و بعدا فوت شوند.

د - فوت در اثر بیماریهای ناشی از موقعیت یا شرایط خاص خدمتی.

ه - فوت در رفت و برگشت از مرخصی.

تبصره - پرسنلی که در موارد موضوع این ماده معلول شوند معلول خدمتی محسوب می شوند.

ماده ۱۱۶ - فوت یا معلولیت در غیر از موارد مذکور در ماده ۱۱۵ فوت یا معلولیت عادی محسوب می گردد.

ماده ۱۱۷ - برای تشخیص شهادت ، جانبازی ، فوت در حین انجام وظیفه یا به سبب آن ، فوت عادی و همچنین تشخیص موارد مختلف معلولیت کمیسیونی با عضویت اعضا زیر تشکیل می گردد:

الف - نماینده معاونت پرسنلی نیروی انتظامی

ب - نماینده بازرسی نیروی انتظامی

ج - نماینده امور قوانین پرسنلی نیروی انتظامی

د - فرمانده یگان ذیربط یا نماینده وی

ه - - نماینده بهداری نیروی انتظامی (پزشک)

و - نماینده سازمان عقیدتی و سیاسی

ز - نماینده سازمان حفاظت اطلاعات

ماده ۱۱۸ - چنانچه نظریه کمیسیون مندرج در ماده فوق ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ مورد اعتراض جانباز یا معلول یا یکی از وراث شهدا یا متوفی قرار گیرد صدور رای نهایی بر عهده کمیسیون تجدید نظر که از مقامات زیر تشکیل می گردد خواهد بود:

الف - معاون امنیتی - انتظامی وزارت کشور

ب - معاون پرسنلی نیروی انتظامی یا جانشین وی

ج - رئیس بهداری نیروی انتظامی یا جانشین وی

د - مسئول اداره قوانین پرسنلی نیروی انتظامی یا جانشین وی

ه - مسئول سازمان عقیدتی سیاسی یا جانشین وی

و - مسئول سازمان حفاظت اطلاعات یا جانشین وی

تبصره - در مواردی که پرونده مربوط به پرسنل جمعی ستاد کل یا وزارت دفاع باشد حسب مورد نماینده مربوطه در کمیسیون با حق رای شرکت خواهد نمود.

ماده ۱۱۹ - آیین نامه اجرائی مواد ۱۰۳، ۱۱۵، ۱۱۷ و ۱۱۸ این قانون توسط نیروی انتظامی و وزارت کشور با هماهنگی ستاد کل تهیه و به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

ماده ۱۲۰ - استعفا پرسنل در صورت تقاضای شخصی و تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون حسب مورد تابع یکی از بندهای زیر می باشد:

الف - محصلین در مدت طی دوره آموزشی بدو خدمت در نیروی انتظامی یا به هزینه آن یا بلافاصله پس از پایان آموزش با پرداخت دو برابر هزینه های تحصیلی مستعفی می گردند.

ب - پرسنلی که علاوه بر سنوات آموزشی، مدتی خدمت نموده اند به میزان یک دوم مدت مزبور از پرداخت هزینه موضوع بند الف معاف خواهند شد.

در مورد آخرین دوره آموزشی، سنوات خدمتی پس از آن ملاک محاسبه خواهد بود.

ج - پرسنلی که نیروی انتظامی برای تحصیل آنان هزینه ای پرداخت نکرده است پس از خدمت به میزان مدت حداقلی که برای تقاضای استعفا در قرارداد استخدامی تعیین گردیده مستعفی می گردند.

تبصره - در محاسبه مبلغی که برای تحصیل پرسنل صرف شده است کمک هزینه تحصیلی، حقوق و مزایای پرداختی به آنان در مدت تحصیل، هزینه های جاری تحصیلی در مراکز آموزشی، وجوهی که بابت شهریه به موسسه های آموزشی پرداخت شده است، فوق العاده ماموریت آموزشی در داخل یا خارج از کشور و هزینه نوشت افزار و تهیه مدارک تحصیلی، خوراک و پوشاک منظور می گردد.

ماده ۱۲۱ - تصویب استعفا در زمان جنگ و شرایط بحرانی و مواقعی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد در اختیار فرماندهی کل قوا می باشد.

ماده ۱۲۲ - پرسنل مستعفی در صورت نیاز نیروی انتظامی با تقاضای شخصی و داشتن شرایط و صلاحیت اعاده به خدمت در صورتی که از تاریخ برکناری آنان تا تاریخ تسلیم تقاضا بیش از ۵ سال نگذشته باشد با تصویب مقامات ماده ۷۲ این قانون با حفظ درجه یا رتبه و قدمت خدمت قبل از استعفا ممکن است برای یک بار به خدمت اعاده شوند. این پرسنل باید وجوهی را که در زمان استعفا دریافت داشته اند مسترد نمایند و متقابلات وجوهی را که پرداخت نموده اند بازگردانده می شود.

ماده ۱۲۳ - پرسنلی که تا چهار سال پس از حداقل مدت توقف در درجه یا رتبه صلاحیت نیل به ترفیع را به دست نیاورند و همچنین پرسنلی که فاقد توانائی لازم برای انجام وظایف متناسب با درجه یا رتبه و تخصص مربوط باشند و نیز پرسنلی که ادامه خدمت آن ها به مصلحت نیروی انتظامی نبوده و در حد اخراج نباشند با تشخیص هیات های رسیدگی موضوع ماده ۹۹ و رعایت تبصره ۵ ماده مزبور از خدمت معاف گردیده و با درج در فرمان همگانی با آنان به ترتیب زیر رفتار می شود:

چنانچه حداقل بیست سال سابقه خدمت داشته باشند در ردیف بازنشستگان منظور خواهند شد و در غیر این صورت سوابق خدمتی آنان بر اساس مقررات این قانون بازخرید می گردد.

ماده ۱۲۴ - نیروی انتظامی می تواند در موارد حذف و یا تعدیل سازمان ، پرسنل مربوط را مشروط بر این که در سایر نیروهای مسلح شغل مناسبی برای آنان وجود نداشته باشد با داشتن ۱۵ سال سابقه خدمت بازنشسته و کمتر از ۱۵ سال را بازخرید نماید.

به مدت خدمت مشمولین این ماده فقط از نظر احتساب وجوه بازخریدی و حقوق بازنشستگی ۵ سال اضافه می گردد لیکن در هر صورت سنوات موثر در حقوق بازنشستگی آن ها از ۳۰ سال بیشتر نخواهد بود.

تبصره ۱ - کسور مربوط به سنوات اضافه شده از محل اعتبارات نیروی انتظامی تامین می گردد.

تبصره ۲ - تصویب بازنشستگی و بازخریدی موضوع این ماده به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۲ این قانون خواهد بود.

تبصره ۳ - حذف یا تعدیل سازمان پس از بررسی در وزارت کشور و ستاد کل با تصویب فرماندهی کل قوا خواهد بود.

ماده ۱۲۵ - پرسنل در موارد زیر اخراج می گردند:

الف - با حکم یا به تبع حکم دادگاه صالح.

ب - با رای هیات های رسیدگی موضوع مواد ۹۹ و ۱۰۰ این قانون.

تبصره ۱ - چنانچه اخراج محصلین و پرسنلی که مدت تعهد خدمت آنان (خدمت دو برابر مدت آموزش) به پایان نرسیده است ، ناشی از عمل ارادی آنان باشد ملزم به پرداخت هزینه های تحصیلی مصروفه هستند.

تبصره ۲ - تشخیص ارادی یا غیر ارادی بودن عمل ارتكابی در مورد محصلین به عهده شورای آموزش و در مورد کارمندان در مدت آزمایشی به عهده فرمانده و یا رئیس مستقیم و در مورد سایر پرسنل به عهده کمیسیون ماده ۹۹ این قانون می باشد.

فصل هفتم - دریافتی ماهانه پرسنل

ماده ۱۲۶ - وجوه دریافتی ماهانه پرسنل ، کادر ثابت و پیمانی عبارتست از مجموع حقوق و مزایای مستمر به علاوه مزایای شغل منهای کسورات.

ماده ۱۲۷ - حقوق ماهانه پرسنل از مجموع عوامل ذیل تشکیل می گردد:

الف - حداقل حقوق مبلغ معینی است که به عنوان کمترین میزان حقوق دریافتی در سطح پرسنل مشمول این قانون پرداخت می گردد.

ب - حق کارائی - مبلغی است برابر با حاصل ضرب رتبه حقوقی به توان دو در واحد حق کارائی.

تبصره - اولین رتبه حقوقی پرسنل اعداد مشخصی است که به موجب ماده ۱۳۰ این قانون برای هر یک از مقاطع تحصیلی تعیین شده است و رتبه حقوقی پرسنل برابر است با مجموع اولین رتبه حقوقی و تعداد درجات یا رتبه های دریافتی پس از اولین درجه یا رتبه.

ج - حقوق پایه - مبلغی است معادل ۳ یا ۴ یا ۵ درصد مجموع حداقل حقوق و حق کرائی و حق پایه سال های قبل که بر اساس ارزشیابی پرسنل پس از هر یک سال خدمت به پرسنل تعلق می گیرد و به حقوق آنان اضافه می شود.

ماده ۱۲۸ - میزان عوامل مذکور در ماده فوق به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - حداقل حقوق ۴۸۰ واحد

ب - واحد حق کرائی ۲ و برای پرسنل دارای مدرک تحصیلی لیسانس یا معادل آن و بالاتر عدد ۲/۵.

ج - پرسنل نیروی انتظامی در قبال هر سال خدمت قابل قبول خود تا پایان سال ۱۳۶۹ از حقوق پایه میزان ۳٪ مجموع حداقل حقوق و حق کرائی مربوط به آخرین درجه یا رتبه برخوردار می گردند.

تبصره ۱ - ضریب ریالی واحدهای تعیین شده در این ماده همواره معادل ضریب ریالی حقوق مشمولین قانون ارتش می باشد.

تبصره ۲ - تعیین همطرازی مقامات نیروی انتظامی با مقامات مندرج در

تبصره ۲ ماده ۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت و برخورداری آنان از امتیازات متعلقه به استناد ماده مذکور بر اساس دستورالعملی خواهد بود که نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و از طریق ستاد کل نیروهای مسلح به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد.

تبصره ۳ - مقامات مذکور در تبصره ۲ پس از پایان دوران تصدی به ترتیب در بالاترین گروه های جدول مربوط تخصیص می یابند و حقوق هر یک از آنان بر اساس عدد مبنای گروه مربوطه تعیین و افزایش سنواتی نیز بر اساس آن محاسبه خواهد شد.

تبصره ۴ - مقامات مذکور در صورت اشتغال در هر یک از دستگاه های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و موسسات و شرکت هایی که شمول حکم بر آن ها مستلزم ذکر نام است از افزایش سنواتی بر اساس عدد مبنای گروه مربوطه برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۲۹ - با توجه به سختی و کیفیت خاص خدمت در نیروی انتظامی و به منظور حفظ قدرت جذب نیروی انسانی حداقل و حداکثر حقوق مشمولین این قانون از حداقل و حداکثر حقوق مشمولین قانون استخدام کشوری ۲۰٪ اضافه خواهد بود و در کلیه مواردی که نظام پرداخت یا اعداد حقوقی مشمولین قانون ارتش تغییر نماید عوامل مندرج در این قانون به همان نسبت و به طور همزمان تغییر خواهد نمود در صورت اصلاح گروه یا گروه های ورودی مشمولین قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت توسط هیات دولت واحد حق کرائی موضوع بند ب ماده ۱۲۸ با رعایت مفاد این ماده توسط هیات دولت برای همان مقطع یا مقاطع مشابه نیروی انتظامی افزایش می یابد.

ماده ۱۳۰ - اولین رتبه حقوقی پرسنل با توجه به مدارک تحصیلی قابل قبول و مورد نیاز نیروی انتظامی به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - پائین تر از پایان دوره ابتدایی تا ۱

ب - پایان دوره ابتدایی (جدید و قدیم) تا ۳

ج - پایان دوره راهنمایی یا سیکل اول متوسطه سابق تا ۶

د - پایان دوره متوسطه ت ۹ت

ه - پایان دوره های کاردانی و آموزشگاه های افسری و همافری سابق و دوره اول دانشکده های علوم نظامی و انتظامی و سایر دوره های آموزشی همپراز ت ۱۱ت

و - پایان دوره های کارشناسی و دانشکده های افسری و خلبانی سابق و دوره دوم دانشکده علوم نظامی و انتظامی و سایر دوره های آموزشی همپراز ت ۱۳ت

ز - پایان دوره های کارشناسی ارشد و همچنین دکترای رشته های درمانی بجز پزشکی عمومی ت ۱۵ت

ح - دکترای پزشکی عمومی و دکترای سایر رشته های علوم ت ۱۶ت

تبصره ۱ - اولین رتبه حقوقی دارندگان مدرک تحصیلی چهارم و پنجم متوسطه نظام سابق که مدرکشان اساس استخدام بوده به ترتیب ت ۷ و ۸ت تعیین می گردد.

تبصره ۲ - به اولین رتبه حقوقی دارندگان مدرک تحصیلی دکترا در کلیه رشته ها که دوره های تخصصی و یا فوق تخصصی قابل قبول و مورد نیاز نیروی انتظامی را طی نموده باشند حسب مورد ۳ و ۴ واحد اضافه می گردد.

تبصره ۳ - در مواردی که طول دوره های مذکور در تبصره ۲ و بندهای (ز - ح - ه -) به موجب مدارک مورد تایید یکی از وزارتین فرهنگ و آموزش عالی ، بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی بیش از سنوات مورد محاسبه در بندهای مزبور باشد به از هر سال تحصیل بالاتر یک واحد به اولین رتبه حقوقی آنان افزوده می گردد.

تبصره ۴ - اولین رتبه حقوقی پرسنلی که قبل از تصویب قانون ارتش مصوب ۱۳۶۶/۷/۷ در اثر رشادت و به فرمان فرماندهی کل قوا یا در اجرای حضور در جبهه بر طبق ماده ۳۳ قانون سابق ارتش از طریق درجه موقت ستوان سومی به درجات بالاتر نایل گردیده اند و مدرک تحصیلی آنان پائین تر از فوق دیپلم (کاردانی) باشد ۱۱ تعیین می گردد.

تبصره ۵ - مدارک تحصیلی که حسب مورد به موجب ارزیابی وزارتخانه های آموزش و پرورش ، فرهنگ و آموزش عالی ، بهداشت ، درمان و آموزش عالی ، بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی معادل یکی از مقاطع مذکور در این ماده شناخته شوند دارای ارزش برابر خواهد بود.

تبصره ۶ - پرسنلی که به علت داشتن مدرک هنری یا ورزشی و یا تخصصی به موجب مقررات استخدامی سابق نیروهای مسلح و یا مقررات سازمان امور اداری و استخدامی کشور از نظر استخدامی معادل هر یک از مقاطع تحصیلی فوق الذکر طبقه بندی شده یا بشوند در محاسبه حقوق آنان اولین رتبه حقوقی همان مدرک تحصیلی ملاک عمل خواهد بود.

تبصره ۷ - مدارک تحصیلی پایان دوره متوسطه و مقاطع پائین تر استخدامی همین قانون در هر وضعیت خدمتی مورد نیاز و قابل قبول تلقی گردیده و چنانچه اولین رتبه حقوقی این مدارک از اولین رتبه حقوقی قبلی بیشتر باشد، در مورد مدرک پایان دوره متوسطه بر اساس این ماده و در سایر موارد رتبه حقوقی بالاتر ملاک محاسبه قرار خواهد گرفت.

ماده ۱۳۱ - اولین رتبه حقوقی کارمندان موضوع بند ب ماده ۱۹ این قانون برابر است با رتبه خدمتی موضوع ماده ۶۹ همین قانون.

ماده ۱۳۲ - به محصلینی که قبل از نیل به درجه یا رتبه در بدو استخدام دوره های آموزشی را طی می نمایند ماهانه مبلغی به میزان یک دوم حقوق حاصله از عوامل مذکور در مواد ۱۲۷ و ۱۲۸ و بر اساس رتبه حقوقی مدرک تحصیلی اساس استخدام و سنوات قابل قبول آموزشی آنان تعیین و پرداخت می گردد.

تبصره - به محصلینی که در رشته های پروازی ، دریانوردی ، تکاوری و هوابرد آموزش می بینند طبق ضوابط مذکور در آیین نامه اجرائی ماده ۱۴۵ این قانون حسب مورد مبالغی تا ۵۰ درصد مزایای شغلی که در آن کارآموزی می نمایند به عنوان مزایای ویژه آموزشی در طول مدت آموزش عملی پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۳۳ - با پرسنل مشروحه زیر چنانچه با دارا بودن شایستگی و کارائی لازم امکان اعطا درجه یا رتبه بالاتر به آنان وجود نداشته باشد با رعایت حداکثر تعداد ارتقا مندرج در ماده ۱۳۶ این قانون در ازای هر چهار سال یک واحد حق ارتقا به حقوق آنان اضافه می شود.

الف - آن گروه از پرسنل انتظامی که قبل از تصویب این قانون استخدام شده اند و بعلت نداشتن مدرک تحصیلی دوم متوسطه سابق و یا پایان دوره راهنمایی ، درجه نهائی آنان ستوان سوم می باشد برای سنوات خدمتی مازاد بر چهار سال در درجه ستوان سومی.

ب - پرسنل استخدام شده قبل از تصویب این قانون که به علت نداشتن مدرک تحصیلی قابل قبول و مورد نیاز بالاتر و یا آموزش های بدو استخدام بیشتر، با درجه یا رتبه بالاتر از پرسنل مشابه خود آغاز به خدمت نموده اند در ارتباط با سنوات خدمتی مازاد بر چهار سال پس از نیل به درجه یا رتبه نهائی مربوط.

ج - پرسنلی که پس از سی سال خدمت در اجرای امریه فرماندهی کل قوا و یا تبصره یک ماده ۱۰۶ و یا ماده ۱۰۷ این قانون حداقل به مدت یک سال مشغول خدمت بوده و یا می باشند برای سنوات خدمتی مازاد بر چهار سال در آخرین درجه یا رتبه.

د - پرسنل مذکور در بند ج ماده ۶۳ این قانون پس از ۴ سال توقف در درجه سرتیبت دومی.

ه - پرسنل تطبیق شده با دستورالعمل تعیین جایگاه خدمتی پاسداران کمیته انقلاب اسلامی مصوب مقام معظم رهبری پس از رسیدن به درجات و رتبه های نهائی.

تبصره ۱ - آن گروه از پرسنل انتظامی تطبیق شده با قانون ارتش به استثنا پرسنل مذکور در این ماده در صورتی که با داشتن شایستگی و کارائی

لازم و داشتن چهار سال قدمت خدمت در درجه ستوان یکمی امکان اعطا درجه سروانی به آنان وجود نداشته باشد، در خاتمه بیست و نهمین سال خدمت از ارتقا حقوقی نیل به درجه مزبور برخوردار می گردند.

تبصره ۲ - فارغ التحصیلان آموزشگاه های افسری و همافری سابق و دوره کاردانی و دوره اول دانشکده علوم نظامی و انتظامی به استثنای پرسنل مذکور در این ماده و پرسنلی که در طول خدمت تغییر وضعیت یا تغییر مدرک تحصیلی داده اند، در صورتی که با داشتن شایستگی و کارائی لازم و نداشتن عقب افتادگی های ناشی از تنبیهات موثر در ترفیع امکان اعطا هفتمین ارتقا حقوقی به آنان وجود نداشته باشد در خاتمه بیست و نهمین سال خدمت از ارتقا حقوقی هفتم برخوردار می گردند.

تبصره ۳ - کلیه پرسنل مشمول این ماده و تبصره های فوق در صورتی که به هر علت به ارتقا درجه یا رتبه بعدی نائل گردند از همان تاریخ به همان میزان بجای ارتقا حقوقی فوق از ارتقا حقوقی مربوط به درجه یا رتبه جدید برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۳۴ - چنانچه فارغ التحصیلان آموزشگاه انتظامی و دوره کاردانی دانشکده علوم پایه انتظامی و پرسنل موضوع بندهای الف و ب ماده ۶۳ این

قانون به علت دریافت ارشدیت پس از طی حداقل مدت توقف در درجات نهائی مذکور در مواد ۵۹، ۶۰ و ۶۱ این قانون حداکثر ۲۸ سال سابقه خدمت داشته و شایستگی و کارائی لازم جهت نیل به درجه بالاتر را نیز دارا باشند ولی امکان اعطا درجه به آنان وجود نداشته باشد به ازای هر چهار سال یک واحد به رتبه حقوقی آنان اضافه می شود. در صورتی که باقیمانده خدمت پرسنل کمتر از حداقل مدت توقف در درجات نهائی و حداقل ۲ سال باشد معادل یک دوم مابه التفاوت حق کارائی رتبه حقوقی بالاتر با رتبه حقوقی آنان، به حقوق ایشان افزوده می گردد.

ماده ۱۳۵ - در محاسبه حقوق پرسنلی که به درجات سرتیپی و بالاتر نائل می گردند در ازای هر درجه دو واحد به رتبه حقوقی آنان افزوده می گردد.

ماده ۱۳۶ - به استثنای پرسنلی که به درجات سرتیپی و بالاتر نائل شده و یا می شوند و پرسنلی که پس از تاریخ ۱۳۶۶/۷/۷ به درجات یا رتبه های تشویقی و یا موقت و یا ارتقا حقوقی تشویق نائل گردیده و یا می گردند حداکثر از هفت ارتقا حقوقی بهره مند می شوند.

تبصره - تعداد ارتقا آن گروه از پرسنل نیروی انتظامی که بر اساس سنوات خدمتی تطبیق گردیده اند و یا تغییر وضعیت داشته اند به تفکیک بر اساس تبصره های ۱ و ۲ ماده ۶ قانون حقوق و مزایای مستمر مشمولین قانون ارتش تعیین می شود.

ماده ۱۳۷ - پرسنلی که مدرک تحصیلی قابل قبول و مورد نیاز بالاتر از مدرک پذیرفته شده قبلی خود ارائه نمایند. تعداد ارتقا آنان برای تعیین حق کارائی و حق ارتقا به شرح زیر محاسبه می گردد.

الف - ارتقاهای جدید عددی برابر حاصل ضرب جمع جبری ارتقاهای قبلی در کسری، معادل اولین رتبه حقوقی مدرک قبلی بر اولین رتبه حقوقی مدرک جدید خواهد بود.

ب - چنانچه مدرک تحصیلی در فاصله دو درجه یا رتبه ارائه شود جمع جبری ارتقاهای قبلی به کسری معادل مدت خدمت قابل قبول پرسنل در آخرین درجه یا رتبه با مدرک قدیم به ماه بر حداقل مدت توقف لازم برای نیل به درجه یا رتبه بعدی به ماه اضافه شده و در صورتی که ارائه مدرک جدید منجر به تغییر درجه یا رتبه نگردد از تاریخ ارتقا بعدی به میزان همان کسر از مجموع ارتقاهای جدید کسر می گردد.

تبصره ۱ - مجموع جبری ارتقا تا دو رقم اعشار و کسر مذکور در بند ب این ماده حداکثر تا ۹۸ درصد قابل محاسبه بوده و حقوق ماهانه حاصل بدون در نظر گرفتن ارقام اعشاری قابل پرداخت می باشد.

تبصره ۲ - پرسنلی که قبل از اجرای فصل تطبیق قانون ارتش مدارک تحصیلی بالاتر قابل قبول و مورد نیاز نیروی انتظامی ارائه نموده اند در صورتی که بر اثر ارائه مدارک تحصیلی مشمول ماده ۱۸۸ قانون ارتش نشده باشند نیز با توجه به درجه یا رتبه و قدمت و ارتقا تطبیقی زمان ارائه مدارک تحصیلی مشمول این ماده می باشند.

ماده ۱۳۸ - پرسنلی که با اجرای این قانون حقوق آنان در مقایسه با مجموع حقوق و فوق العاده شغل مستمر قبل از اجرای این قانون قبل از اعمال

کسورات مربوطه کاهش یابد مابه التفاوت مبلغ مزبور را تا رفع کاهش به عنوان مابه التفاوت تطبیق فوق العاده شغل مستمر قبلی دریافت می نمایند این تفاوت با هرگونه افزایش بعدی حقوق به همان میزان کاهش خواهد یافت.

ماده ۱۳۹ - در محاسبه حقوق پایه پرسنل ، سنوات آموزشی بدو استخدام و همچنین سنوات خدمتی مازاد بر سی سال منظور خواهد شد. لیکن خدمت مذکور در ماده ۱۶۳ این قانون حداکثر سی سال محاسبه می گردد.

تبصره - در مورد پرسنلی که خدمت آنان از سی سال تجاوز می نماید بابت سال های مازاد بر سی ، فقط از افزایش حقوق آنان در طول خدمت مذکور حق بازنشستگی کسر خواهد شد.

ماده ۱۴۰ - مزایای مستمر پرسنل مبالغی است که به تناسب تعداد عائله تحت تکفل آنان به عنوان کمک هزینه مسکن و کمک هزینه عائله مندی پرداخت می گردد.

ماده ۱۴۱ - کمک هزینه عائله مندی عائله تحت تکفل پرسنل شاغل ، بازنشسته ، جانباز و معلول مشمول این قانون طبق ماده ۹ قانون نظام هماهنگ پرداخت مصوب ۱۳۷۰/۶/۱۳ مجلس شورای اسلامی تعیین و پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱ - عائله تحت تکفل پرسنل مجرد مشمول این قانون از مزایای بند ۱ ماده ۹ قانون نظام هماهنگ پرداخت بهره مند خواهند شد.

تبصره ۲ - پرسنل نسوان مشمول این قانون که دارای همسر از کارافتاده باشند که تحت تکفل آنان هستند، از کمک هزینه عائله مندی موضوع ماده ۹

قانون نظام هماهنگ پرداخت مصوب ۱۳۷۰/۶/۱۳ مجلس شورای اسلامی برخوردار می گردند.

تبصره ۳ - کسانی که از خانه های سازمانی استفاده نمایند از کمک هزینه عائله مندی برخوردار نخواهند شد.

تبصره ۴ - پرسنلی که از خانه های سازمانی یگان های مرزی و نقاط صعب المعیشه استفاده می نمایند مشمول مفاد تبصره ۳ این ماده نمی باشد.

تبصره ۵ - فهرست یگان های مرزی و نقاط صعب المعیشه توسط نیروی انتظامی تهیه و از طریق وزارت کشور به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۱۴۲ - میزان کمک هزینه مسکن پرسنلی که از خانه های سازمانی استفاده نمی کنند و میزان اجاره بهای خانه های سازمانی باید به نحوی تعیین گردد که با توجه به اجاره بهای مسکن در سطح جامعه ، به پرسنل استفاده کننده از خانه های سازمانی و سایرین به میزان واحدی در امر مسکن کمک شود.

ماده ۱۴۳ - میزان کمک هزینه مسکن پرسنل شاغل که از خانه های سازمانی استفاده نمی نمایند. با توجه به عائله تحت تکفل آنان مبلغی معادل حاصلضرب یک سیصدم حداقل حقوق مندرج در ماده ۱۲۸ این قانون در مترائز زیربنای مسکن متناسب با عائله به شرح زیر تعیین و محاسبه می گردد:

ردیف تعداد عائله تحت تکفل مترائز زیربنای مسکن متناسب با عائله

۱ - مجرد ۵۰ متر مربع

۲ - یک نفر ۷۰ متر مربع

۳ - دو نفر ۹۰ متر مربع

۴ - سه نفر ۱۰۰ متر مربع

۵ - چهارنفر ۱۳۰ متر مربع

۶ - پنج نفر و بیشتر ۱۵۰ متر مربع

ماده ۱۴۴ - حقوق پرسنل وظیفه و دوران خدمت ضرورت برابر است با حاصل ضرب ضریب ریالی مذکور در تبصره ۱ ماده ۱۲۸ این قانون در اعداد حقوقی درجه مربوط به شرح جدول زیر:

ردیف درجه عدد حقوقی

۱ - سرباز ۶۵

۲ - سرباز دوم ۶۷

۳ - سرباز یکم ۷۰

۴ - سرجوخه ۷۵

۵ - گروهبان سوم ۹۰

۶ - گروهبان دوم ۲۰۰

۷ - گروهبان یکم ۲۱۰

۸ - استوار یکم ۲۳۰

۹ - ستوان سوم ۲۵۰

۱۰ - ستوان دوم ۳۰۰

۱۱ - ستوان یکم ۳۹۰

۱۲ - ستوان یکم پزشک ۴۵۰

تبصره ۱ - حقوق پرسنل وظیفه در طول دوره آموزش قبل از نیل به درجه با اعداد حقوقی زیر محاسبه می گردد:

الف - پرسنل وظیفه ردیف های ۱ تا ۴ عدد حقوقی ۶۵

ب - پرسنل وظیفه ردیف های ۵ و ۸ عدد حقوقی ۷۰

ج - پرسنل وظیفه ردیف های ۹ و ۱۰ عدد حقوقی ۷۵

د - پرسنل وظیفه ردیف های ۱۱ و ۱۲ عدد حقوقی ۹۰

تبصره ۲ - میزان حقوق وظیفه پرسنل مذکور و مستمری بگیران آنان بر اساس آخرین مدرک تحصیلی در مقاطع و مواد مربوط در فصل هشتم این قانون محاسبه می گردد.

بخش دوم - مزایای شغل

ماده ۱۴۵ - به پرسنل نیروی انتظامی ماهانه مبلغی با در نظر گرفتن نوع و شرایط شغل از قبیل کیفیت ، سختی خطرات ، میزان مسئولیت ، فرسودگی ناشی از شغل ، میزان ارتباط با مردم و مهارت لازم در مشاغل تخصصی به عنوان مزایای شغل پرداخت می گردد.

مزایای شغل فقط به شغل تعلق گرفته و هیچگونه ربطی به درجه یا رتبه ندارد و پرسنلی حق استفاده از آن را دارند که عملیات در شغل واگذار شده انجام وظیفه نمایند.

تبصره ۱ - میزان فوق العاده شغل پرسنل شاغل در نیروی انتظامی نباید از (۵۰٪) پنجاه درصد مجموع حداقل حقوق و حق کارائی شاغل کمتر و از (۱۵۰٪) صد و پنجاه درصد آن بیشتر باشد و فوق العاده شغل پرسنل شاغل در مشاغل فرماندهی ، مدیریت و سرپرستی و همچنین فوق العاده شغل پرسنل متصدی مشاغل تحقیقی و تخصصی و یا آموزشی هر کدام تا (۲۵٪) بیست و پنج درصد مجموع حداقل حقوق و حق کارائی پرسنل قابل افزایش است.

تبصره ۲ - حقوق و فوق العاده شغل دارندگان مدارک تحصیلی دکتری و فوق لیسانس و مدارک همپراز از لحاظ استخدامی که در مراکز یا واحدهای آموزشی ، مطالعاتی و تحقیقاتی اشتغال به کار دارند نباید از (۸۰٪) هشتاد درصد مجموع حقوق و فوق العاده شغل کارکنان مشابه مشمول قانون اعضای هیات علمی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی کمتر باشد.

ماده ۱۴۶ - نیروی انتظامی حداکثر ظرف سه ماه آیین نامه اجرائی مزایای شغل نیروی انتظامی را تهیه و توسط وزارت کشور با هماهنگی ستاد کل به تصویب هیات وزیران می رساند.

تبصره - پرداخت مزایا بر اساس این قانون تا زمان تصویب و ابلاغ آیین نامه مذکور بر مبنای مقررات قبلی خواهد بود.

ماده ۱۴۷ - وجوه زیر ماهانه از دریافتی پرسنل کسر می گردد:

الف - حق بازنشستگی به میزان ده درصد حقوق ماهانه.

ب - حق بیمه پرسنل به میزان یک درصد از حقوق ماهانه.

ج - حق بیمه درمانی پرسنل به میزان (۲/۵) برابر ضریب ریالی حقوق به ازای هر نفر که از خدمات درمانی ، برخوردار می گردد.

د - سهم ماهانه پس انداز پرسنل در صورت تمایل به شرح ذیل:

۱ - در دهه اول خدمت ، ماهانه ۱۰۰۰ ریال

۲ - در دهه دوم خدمت ، ماهانه ۱۵۰۰ ریال

۳ - از دهه دوم به بعد، ماهانه ۲۰۰۰ ریال

ماده ۱۴۸ - وجوه زیر بر حسب مورد از دریافتی ماهانه پرسنل کسر می گردد:

الف - حقوق اولین ماه خدمت

ب - هرگونه افزایشی که در طول خدمت در حقوق پرسنل اعمال می گردد در ماه اول افزایش.

ماده ۱۴۹ - وجوه بند الف ماده ۱۴۷ این قانون به اضافه معادل آن که از بودجه نیروی انتظامی تامین می گردد به طور ماهیانه و

همچنین وجوه ماده ۱۴۸ این قانون حسب مورد به حساب صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی واریز می گردد.

ماده ۱۵۰ - هزینه خدمات درمانی پرسنل و عائله تحت تکفل آنان به شرح زیر به سازمان تامین خدمات درمانی پرداخت می

گردد:

الف - وجوه بند ج ماده ۱۴۷.

ب - معادل ۲ درصد حقوق ماهانه از بودجه نیروی انتظامی.

ج - معادل یک دوم وجوه بند الف این ماده از محل صندوق بیمه حوادث در مورد مشترکین این صندوق.

ماده ۱۵۱ - درآمد صندوق های پس انداز ثابت پرسنل کادر ثابت مشمول این قانون به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - وجوه بند د ماده ۱۴۷.

ب - معادل وجوه مذکور در بند الف این ماده از بودجه نیروی انتظامی.

ماده ۱۵۲ - درآمد صندوق بیمه حوادث کادر ثابت مشمول این قانون به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - وجوه بند ب ماده ۱۴۷.

ب - به میزان دو درصد حقوق ماهانه پرسنل از بودجه نیروی انتظامی.

بخش چهارم - دریافتی ماهانه پرسنل در موارد خاص

ماده ۱۵۳ - دریافتی ماهانه پرسنل اسیر، گروگان، مفقودالثر، منتسب و مامور به خدمت بر مبنای حقوق و مزایای مستمر پرسنل حاضر به خدمت همپتراز آنان و مزایای آخرین شغل آنان محاسبه می گردد.

ماده ۱۵۴ - میزان دریافتی پرسنل مامور در داخل نیروی انتظامی بر مبنای حقوق درجه یا رتبه مربوط و مزایای شغل جدید آنان محاسبه می گردد.

ماده ۱۵۵ - پرسنل بازنشسته ای که به موجب ماده ۱۰۷ این قانون به خدمت اعاده می گردند از تاریخ اعاده به خدمت حقوق بازنشستگی آنان قطع شده و از حقوق درجه یا رتبه خود و مزایای مستمر مربوطه و مزایای شغلی که در آن انجام وظیفه خواهند کرد استفاده می نمایند و از نظر کلیه امور پرسنلی مانند سایر شاغلین خواهند بود.

ماده ۱۵۶ - میزان دریافتی ماهانه پرسنل منتظر خدمت بر مبنای دو سوم و پرسنل بدون کار یک دوم حقوق درجه یا رتبه آنان محاسبه و تعیین می گردد.

بخش پنجم - سایر پرداخت ها

ماده ۱۵۷ - پاداش، هزینه سفر، فوق العاده ماموریت در داخل و خارج کشور و فوق العاده های انتقال، محل خدمت، بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی به میزان مشمولین قانون استخدام کشوری به پرسنل پرداخت می گردد.

تبصره ۱ - آیین نامه پرداخت فوق العاده اشتغال خارج از مرکز و بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی هماهنگ با آیین نامه مربوط در مورد مشمولین قانون ارتش باید به نحوی تهیه گردد که مبالغ پرداختی بابت موارد مذکور جز در صورت تجدید نظر در مورد مشمولین قانون استخدام کشوری معادل کارکنان همپتراز پرسنل در قانون استخدام کشوری باشد.

تبصره ۲ - وزارت کشور با هماهنگی ستاد کل آیین نامه فوق العاده اشتغال خارج از مرکز و بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی را به گونه ای که فوق العاده شاغلین پاسگاه ها و پاسگاه های کوهستانی و مرزی سردسیر و گرمسیر از فوق العاده شاغلین مراکز شهرستان ها و بخش ها و شهرهای مذکور بیشتر باشد تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رساند.

ماده ۱۵۸ - جز در زمینه نگهداری و مواردی که پرسنل از فوق العاده ماموریت استفاده می نمایند، در مواردی که به تشخیص بالاترین مقام نیروی

انتظامی ادامه کار پرسنل در غیر ساعات خدمت ضرورت پیدا کند با در نظر

گرفتن افزایش بازده کار به تناسب افزایش ساعات خدمت به پرسنل مربوطه اضافه کار پرداخت می گردد. میزان اضافه کار طبق آیین نامه ای خواهد بود که به وسیله نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد بود.

تبصره - نیروی انتظامی نیز مشمول ماده ۶ قانون نظام هماهنگ پرداخت می باشد.

ماده ۱۵۹ - به پرسنل مجردی که متاهل می شوند مبلغی برابر حاصلضرب ضریب ریالی در عدد دو هزار (۲۰۰۰) تحت عنوان هزینه ازدواج برای یکبار، در طول خدمت پرداخت می گردد.

ماده ۱۶۰ - در صورتی که ضرورت و مقتضیات خدمتی ادامه خدمت روزانه پرسنل را ایجاب نماید، خوراک و سایر هزینه های ضروری آنان به هزینه نیروی انتظامی تامین می گردد.

ماده ۱۶۱ - لباس آن عده از پرسنل که الزاما بایستی از لباس متحدالشکل استفاده نمایند و یا مشاغل آنان ایجاب می نماید که لباس خاصی بپوشند به هزینه نیروی انتظامی تهیه خواهد شد.

فصل هشتم - حقوق بازنشستگی - وظیفه مستمری

ماده ۱۶۲ - تحقوق بازنشستگی ت، تحقوق وظیفه ت و تحقوق مستمری ت عبارتست از وجوهی که حسب مورد به بازنشستگان ، جانبازان ، معلولین و عائله تحت تکفل پرسنل برابر مقررات مربوط از صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی به طور ماهانه پرداخت می گردد.

تبصره ۱ - حقوق و مزایای پرسنل شهید و جانباز از کار افتاده و مفقودالایر بر اساس قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کار افتاده و مفقودالایر جنگ تحمیلی مصوب ۱۳۷۲/۶/۳۰ مجلس شورای اسلامی پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲ - حقوق پرسنل مفقودالایر در غیر از موارد مذکور در قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کار افتاده مفقودالایر جنگ تحمیلی بر اساس ماده ۱۵۳ این قانون پرداخت می گردد.

ماده ۱۶۳ - به پرسنل بازنشسته ماهانه مبلغی معادل افزایش حقوق آنان در طول خدمت به اضافه حاصلضرب سنوات خدمت در یک سی ام حقوق بدو خدمت آنان به عنوان حقوق بازنشستگی پرداخت می گردد.

تبصره ۱ - حقوق بازنشستگی ، وظیفه و مستمری کسانی که قبل از تاریخ ۷/۷/۱۳۶۶ خدمت آنان پایان پذیرفته بر اساس مقررات قانون ارتش و مشمولین قانون حقوق و مزایای ارتش تعیین می گردد.

تبصره ۲ - چنانچه رتبه حقوقی پرسنل بازنشسته در طول خدمت در اثر ارائه مدرک تحصیلی بالاتر ارتقا یافته باشد حقوق بدو خدمت پرسنل به تناسب سنواتی که با هر مدرک تحصیلی خدمت کرده اند محاسبه خواهد شد.

تبصره ۳ - از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه از کارافتادگی و وظیفه وراث (جمع پرداختی به وراث) معادل ۱۱۰٪ حداکثر عدد مبنا و حداقل آن معادل ۱۲۵٪ حداقل عدد مبنای جدول موضوع ماده ۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت تعیین می گردد.

تبصره ۴ - حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه موضوع این ماده شامل مستخدمینی است که از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ به بعد بازنشسته ، از کارافتاده و یا فوت می شوند.

تبصره ۵ - از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ به حقوق بازنشستگی و وظیفه از کارافتادگی و مستمری وراث قانونی مستخدمین متوفی که تا قبل از تاریخ مزبور بازنشسته و یا وظیفه بگیر یا مستمری بگیر شده اند به میزان (۲۰٪) حقوق قبلی آنان (اسفند ۱۳۷۰) اضافه می گردد.

تبصره ۶ - اولین رتبه حقوقی پرسنل بازنشسته که قبل از تصویب قانون ارتش مصوب ۱۳۶۶/۷/۷ مجلس شورای اسلامی به درجات ستوان سومی و بالاتر نائل گردیده اند و مدرک تحصیلی آنان پائین تر از فوق دیپلم (کاردانی) باشد (۱۱) یازده تعیین می گردد و مابه التفاوت آن از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ قابل محاسبه می شود.

ماده ۱۶۴ - دریافت حقوق بازنشستگی یا وظیفه و سهمیه مستمری تواما ممنوع بوده و در این حالت فقط مبلغ بیشتر پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۶۵ - فرزندان که یکی از والدین آن ها فوت شود حق دریافت سهمیه مستمری از حقوق وی را خواهند داشت اگر چه پدر یا مادر آن ها که در حال حیات است به هر عنوان حقوق یا حقوق بازنشستگی یا وظیفه از دولت دریافت دارد.

ماده ۱۶۶ - حقوق شهدا، جانبازان از کارافتاده و مفقودالثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی بر اساس قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از

کارافتاده و مفقودالثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی مصوب ۱۳۷۲/۶/۳۰ مجلس شورای اسلامی تعیین و افزایش حقوق پایه با ضریب ۵٪ تا رسیدن به شرایط عمومی بازنشستگی (سی سال خدمت) محاسبه و پس از خاتمه سی سال مطابق قوانین و مقررات مربوط حقوق مستمری تعیین و به عائله تحت تکفل آنان پرداخت می گردد.

ماده ۱۶۷ - میزان حقوق وظیفه، جانبازان موضوع بندهای تب ت و تج ت ماده ۱۰۴ این قانون چنانچه در شمول قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کار افتاده و مفقودالثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی قرار نگیرند به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - در مورد کادر ثابت و پیمانی حقوقی معادل مجموع حقوق یک درجه یا رتبه بالاتر و آخرین مزایا.

ب - در مورد محصلین، حقوقی معادل حقوق درجه یا رتبه ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل.

ج - در مورد پرسنل وظیفه حقوقی معادل حقوق پرسنل کادر ثابت یک درجه بالاتر.

تبصره - حقوق مستمری بگیران جانبازان پس از فوت عبارتست از آخرین حقوق وظیفه آنان.

ماده ۱۶۸ - میزان حقوق وظیفه و حقوق مستمری بگیران پرسنلی که بنا به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۱۷ در هر یک از موارد پیش بینی شده در ماده ۱۱۵ این قانون در حین انجام وظیفه یا به سبب آن معلول یا فوت شوند به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - در مورد کادر ثابت و پیمانی آخرین حقوق و مزایا.

ب - در مورد محصلین نه دهم حقوق درجه یا رتبه ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل.

ج - در مورد پرسنل وظیفه حقوقی معادل حقوق پرسنل همپراز کادر ثابت.

تبصره - حقوق مستمری بگیران معلولین این ماده در صورتی که بنا به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۱۷ این قانون فوت ناشی از معلولیت باشد

معادل آخرین حقوق وظیفه و در صورتی که ناشی از معلولیت نباشد نه دهم آخرین حقوق وظیفه خواهد بود.

ماده ۱۶۹ - میزان حقوق وظیفه و حقوق مستمری بگیران پرسنلی که به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۱۷ این قانون به طور عادی معلول یا فوت می شوند به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - در مورد کادر ثابت و پیمانی حقوق معادل آخرین حقوق دریافتی.

ب - در مورد محصلین چهارپنجم حقوق درجه یا رتبه ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل.

ج - در مورد پرسنل وظیفه نه دهم حقوق پرسنل همپتراز کادر ثابت.

تبصره - حقوق مستمری بگیران معلولین موضوع این ماده معادل آخرین حقوق وظیفه آنان خواهد بود.

ماده ۱۷۰ - پرسنل بازنشسته در صورتی که جانباز از کار افتاده و یا شهید و یا مفقودالثر شوند حسب مورد برابر مواد ۱۶۲ و ۱۶۷ این قانون رفتار

خواهد شد و در صورت فوت چهار پنجم آخرین حقوق بازنشستگی استحقاقی به عنوان حقوق مستمری به مستمری بگیران آنان پرداخت خواهد گردید.

ماده ۱۷۱ - پرسنل وظیفه دوره احتیاط و ذخیره که قبل از خدمت از کارمندان دولت بوده اند در صورت شهادت ، جانباز شدن ، فوت و یا معلولیت حقوق مستمری و وظیفه آنان برابر مقررات این قانون بر مبنای آخرین حقوق دریافتی از سازمان مربوط و از بودجه همان سازمان پرداخت خواهد شد و چنانچه حقوق آنان در سازمان مربوطه کمتر از حقوق پرسنل کادر ثابت همپتراز آنان باشد حقوق مستمری و وظیفه آنان بر مبنای حقوق پرسنل کادر ثابت همپتراز محاسبه شده و مابه التفاوت آن از اعتباری که بدین جهت همه ساله در بودجه نیروی انتظامی منظور می شود، پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۷۲ - هرگاه سابقه خدمت جانبازان موضوع ماده ۱۶۷ و معلولینی که از حقوق وظیفه استفاده می نمایند کمتر از ۲۰ سال باشد حقوق وظیفه مقرر را از بودجه نیروی انتظامی دریافت نموده و سالانه از مبلغی معادل افزایش حقوق پایه مربوط استفاده خواهند کرد و کسور بازنشستگی به صندوق مربوط واریز و پس از رسیدن به ۲۰ سال خدمت ، از مبلغی معادل آخرین حقوق دریافتی از صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۷۳ - در صورتی که حقوق مستمری بگیران بیش از حقوق بازنشستگی باشد تا میزان حقوق بازنشستگی بر مبنای سنوات خدمت از صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی و مازاد آن از محل اعتباراتی که بدین منظور همه ساله در بودجه نیروی انتظامی منظور می گردد پرداخت خواهد شد. دولت مکلف است کمبود بودجه صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی را از نظر جبران پرداخت حقوق وظیفه جانبازان و مستمری بگیران که احکام خاصی در مورد آنان پیش بینی شده است همه ساله در لایحه بودجه کل کشور منظور نماید.

ماده ۱۷۴ - پرسنلی که با داشتن حداقل ۲۰ سال قدمت خدمت اخراج می شوند به عائله تحت تکفل آنان وجوهی معادل سه پنجم حقوق مندرج در ماده ۱۶۳ این قانون پرداخت می گردد.

تبصره - کسانی که به موجب احکام مراجع قضائی که صلاحیت تعیین حقوق بازنشستگی ، مستمری و یا وظیفه را دارا باشند برای آنان مبالغ مشخصی تحت عناوین مذکور مقرر گردیده و در مواردی که به موجب احکام بعدی مبالغ جدیدی برای آنان مقرر گردد از مبالغ جدید برخوردار خواهند شد.

به هر حال مبالغ فوق از میزان استحقاقی مندرج در این ماده تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۱۷۵ - مستمری بگیران مشمول این قانون عبارتند از:

الف - همسر دائم ، جز در صورتی که شوهر اختیار کرده یا شاغل باشد و شوهر در صورتی که همسرش مخارج وی را تامین می نموده است.

ب - اولاد ذکور غیر شاغل تا سن ۲۰ سال تمام و در صورتی که مشغول تحصیل باشند تا خاتمه تحصیل حداکثر ۲۵ سال تمام.

ج - اولاد انثا جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشند.

د - پدر و مادری که در کفالت متوفی بوده اند.

ه - - برادر محجور یا بیمار که در کفالت متوفی بوده و قادر به اداره امور خود نباشد.

و - برادر صغیری که در کفالت متوفی بوده تا سن ۲۰ سال تمام ، و در صورت تحصیل تا سن ۲۵ سال تمام ، مشروط بر این که شاغل نباشد.

ز - خواهری که در کفالت متوفی بوده جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشد.

ح - نوه هائی که تحت کفالت متوفی بوده اند، پسر تا سن ۲۰ سال و در صورت تحصیل تا سن ۲۵ سال تمام و دختر جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشد.

تبصره ۱ - هر یک از مستمری بگیران چنانچه به بیماری غیر قابل علاج و یا نقص عضو مبتلا گردند به طوری که برابر تشخیص کمیسیون عالی پزشکی برای همیشه قادر به تامین معاش خود نباشند مستمری آنان مادام العمر پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲ - پرداخت مستمری به مستمری بگیران در طول خدمت دوره ضرورت نیز صرف نظر از شرط سنی ادامه خواهد یافت.

ماده ۱۷۶ - حقوق مستمری بگیران به طور مساوی تقسیم خواهد شد و ملاک تشخیص و تعیین اشخاصی که برابر ماده ۱۷۵ این قانون تحت الكفاله می باشند تعرفه خدمتی یا اظهار نامه سالانه ای است که پرسنل در زمان اشتغال ، بازنشستگی ، جانبازی یا معلولیت تنظیم می کنند برای رسیدگی به اعتراض کسانی که خود را محق به دریافت مستمری می دانند و در تعرفه های خدمتی پرسنل جزو افراد تحت تکفل قید نشده اند در صورتی که شهادت یا فوت در طول خدمت اتفاق افتاده باشد هیات رسیدگی مرکب از اعضای زیر تشکیل می شود:

ب - معاون پرسنلی نیروی انتظامی و یا جانشین وی.

ج - مسئول امور قوانین پرسنلی نیروی انتظامی یا جانشین وی.

د - مسئول بازرسی نیروی انتظامی یا جانشین وی.

تبصره - در صورتی که شهادت یا فوت در زمان بازنشستگی ، جانبازی یا معلولیت اتفاق افتاده باشد هیات رسیدگی با حضور مسئول امور بازنشستگی و بیمه نیروی انتظامی یا معاون وی تشکیل می گردد.

ماده ۱۷۷ - چنانچه هر یک از مستمری بگیران فوت شود و یا شرایط دریافت حقوق مستمری را از دست بدهد سهم وی به سهم سایر مستمری بگیران افزوده خواهد شد.

ماده ۱۷۸ - جانبازان و خانواده های شهدا علاوه بر دریافت حقوق وظیفه و مستمری از نظر کلیه خدمات رفاهی و مزایای دیگر مانند سایر جانبازان و شهدا در سطح کشور، به ترتیب تحت پوشش بنیاد جانبازان و مستضعفان و بنیاد شهید قرار می گیرند.

ماده ۱۷۹ - به وراث کلیه پرسنل اعم از شاغل ، بازنشسته ، جانباز، معلوم یا وظیفه بگیر که شهید یا فوت شوند مبلغی معادل حاصلضرب ۱۲۰۰ واحد حقوقی در ضریب ریالی جهت هزینه کفن و دفن ، همسان با سایر نیروهای مسلح پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۸۰ - به پرسنلی که خدمت آنان پایان می پذیرد و به مستمری بگیران پرسنلی که شهید یا فوت می شوند به میزان مدتی که از سال ۱۳۵۸ به بعد در طول خدمت از مرخصی استحقاقی استفاده نکرده باشند حداکثر معادل ۴ ماه و در صورتی که سازمان با مرخصی آنان موافقت نکرده باشد معادل تمام مدت مرخصی استفاده نشد بر اساس آخرین حقوق و مزایا از محل اعتبارات نیروی انتظامی پرداخت می گردد.

تبصره - به کسانی که بازخرید، مستعفی و یا اخراج می گردند علاوه بر وجوه مذکور، کسور بیمه و بازنشستگی که از حقوق آنان کسر شده است از محل صندوق بازنشستگی و بیمه نیز پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۸۱ - هرگاه حقوق ماهانه پرسنل شاغل اضافه یا کسر گردد به همان نسبت که در قانون آورده می شود حقوق بازنشستگان ، وظیفه بگیران و مستمری بگیران اضافه یا کسر خواهد شد و مبلغ اضافی از محل بودجه نیروی انتظامی تامین می گردد.

ماده ۱۸۲ - کسانی که از حقوق بازنشستگی و یا حقوق وظیفه برخوردارند در صورت ترک تابعیت با عائله تحت تکفل آنان برابر مستمری بگیران فوت عادی رفتار می گردد.

تبصره - ترک تابعیت مستمری بگیران موجب قطع حقوق آنان حسب مورد به نفع صندوق بازنشستگی یا صندوق دولت یا سایر مستمری بگیران خواهد شد.

ماده ۱۸۳ - در صورتی که میزان صدمات وارده به جانبازان و معلولین حین انجام وظیفه یا به سبب آن در حدی باشد که به تایید کمیسیون عالی پزشکی نیروی انتظامی در انجام کارهای روزانه زندگی محتاج کمک و معاضدت عملی دیگران باشند، در صورتی که در آسایشگاه جانبازان نگهداری نشوند بر حسب مورد و متناسب با میزان از کارافتادگی از حقوق نگهداری که حداقل آن ۱۵۰ و حداکثر آن ۳۰۰ برابر ضریب ریالی می باشد استفاده خواهند کرد.

تبصره - حق نگهداری این قبیل جانبازان در صورت اشتغال قطع خواهد شد.

فصل نهم - امور خدماتی پرسنل

ماده ۱۸۴ - نیروی انتظامی مکلف است در حدود امکانات و اعتباراتی که به موجب بند یکم اصل ۴۳ قانون اساسی به منظور تامین نیازهای اساسی و رفاهی پرسنل شاغل و بازنشسته و همچنین استفاده کنندگان از حقوق وظیفه مستمری اختصاص می یابد امکان برخورداری عادلانه و بدون تبعیض آن ها را ایجاد نماید.

ماده ۱۸۵ - نیروی انتظامی مکلف است بیمارستان ها و درمانگاه های خود را از نظر امکانات درمانی به نحوی تجهیز نماید که پاسخگوی نیازمندی های پرسنل باشد.

تبصره ۱ - در مناطقی که امکانات منحصر به یگان انتظامی مستقر در آن ها است عائله تحت تکفل پرسنل می توانند از امکانات مزبور استفاده نمایند.

هزینه خدمات ارائه شده برابر مقررات خدمات درمانی نیروهای مسلح به یگان های مزبور پرداخت می گردد.

تبصره ۲ - در مواردی که امکانات بیمارستان های نیروی انتظامی بیش از نیازهای درمانی پرسنل باشد بیمارستان های مزبور مجازند در غیر موارد

اورژانس با رعایت تقدم پرسنل کادر و وظیفه شاغل به کلیه اشخاص خدمات درمانی ارائه نمایند و هزینه خدمات ارائه شده برابر مقررات به

بیمارستان های مربوط پرداخت می گردد.

تبصره ۳ - یگان ها و بیمارستان های مذکور در تبصره های فوق موظفند وجوه دریافتی فوق را به حساب خزانه واریز و در پایان هر ماه معادل وجوه واریز شده را حداکثر در حدود اعتبارات مصوب در قانون بودجه هر سال از خزانه دریافت و صرف تامین نیازمندی ها و توسعه امکانات فضای درمانی خود نمایند.

ماده ۱۸۶ - جانبازان ، معلولین ، بازنشستگان ، مستمری بگیران و عائله تحت تکفل پرسنل شاغل و بازنشسته ، وظیفه بگیر و مستمری بگیران زیر پوشش سازمان تامین خدمات درمانی خواهند بود.

تبصره - پرسنل کادر ثابت می توانند از امکانات سازمان تامین خدمات درمانی نیز استفاده نمایند.

ماده ۱۸۷ - نیروی انتظامی مکلف است حتی المقدور نسبت به تامین خانه های سازمانی برای استفاده پرسنل اقدام نماید. استفاده از خانه های سازمانی بر اساس آیین نامه ای است که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور با تایید ستاد کل تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۸۸ - کلیه پرسنل در قبال حوادثی که منجر به شهادت ، فوت ، بیماری ، نقص عضو یا از کارافتادگی شود بیمه بوده و در مقابل سوانح مشابه متساوی الحقوق خواهند بود.

تبصره ۱ - مقررات مربوط به اجرای این ماده تابع قانون بیمه پرسنل خواهد بود.

تبصره ۲ - اعتبارات مربوط به این ماده از محل صندوق بیمه نیروی انتظامی تامین می گردد.

ماده ۱۸۹ - نیروی انتظامی موظف است صندوق پس انداز ثابت را به منظور اعطای وام در حین خدمت و تادیه وجوه پس انداز حاصله از سهم پرسنل کادر ثابت و سهم دولت پس از اتمام خدمت تشکیل دهد.

آیین نامه نحوه استفاده از خدمات این صندوق توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور و تایید ستاد کل تهیه و به تصویب هیات وزیران می رسد.

ماده ۱۹۰ - نیروی انتظامی موظف است خدمات فرهنگی و تفریحی لازم را به خانواده ایثارگران و پرسنل نیروی انتظامی و عائله تحت تکفل آنان ارائه نماید.

فصل دهم - مواد تکمیلی

ماده ۱۹۱ - غیر از مواردی که در این قانون برای تهیه آیین نامه های اجرائی مرجع خاصی مشخص شده است نیروی انتظامی می تواند در موارد دیگری که ضروری تشخیص می دهد نیز دستورالعمل ها و روش های اجرائی مربوط را تهیه و پس از تایید وزیر کشور به موقع اجرا بگذارد.

ماده ۱۹۲ - پرسنل تطبیق شده با قانون ارتش مصوب ۱۳۶۶/۷/۷ مجلس شورای اسلامی از نظر تطبیق درجه یا رتبه و رتبه حقوقی تابع فصل تطبیق قانون مذکور و قانون حقوق و مزایای مستمر پرسنل مشمول قانون ارتش مصوب ۱۳۶۸/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات آتی آن خواهند بود.

تبصره - پرسنلی که قبل از تاریخ ۱۳۶۶/۷/۷ از خدمت منفک شده اند و اعاده به خدمت آن ها لازم تشخیص داده شود از حیث تطبیق در شمول این ماده می باشند.

ماده ۱۹۳ - پرسنل تطبیق شده با دستورالعمل تعیین جایگاه خدمتی پاسداران کمیته انقلاب اسلامی که به تصویب فرماندهی کل قوا رسیده است از حیث تطبیق درجه یا رتبه مشمول دستورالعمل مذکور و اصلاحات احتمالی آتی آن خواهند بود.

تبصره - پاسداران کمیته انقلاب اسلامی سابق که قبل از تاریخ ۱۳۶۹/۱۱/۲۹ از خدمت منفک شده و اعاده به خدمت آن ها لازم تشخیص داده شود از حیث تطبیق در شمول این ماده می باشند.

ماده ۱۹۴ - سنوات خدمتی پرسنل کمیته انقلاب اسلامی برابر دستورالعمل تعیین جایگاه خدمتی پاسداران کمیته انقلاب اسلامی که به تصویب فرماندهی کل قوا رسیده است حسب مورد از تاریخ تاسیس این نهاد ۱۳۵۷/۱۱/۲۳، جزو سنوات خدمت رسمی محسوب گردیده و دولت موظف است پس از تصویب این قانون کسورات بازنشستگی پرسنل مذکور را تا تاریخ ۱۳۷۰/۱/۱۲ اعم از سهم دولت و پرسنل به صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی پرداخت نماید.

ماده ۱۹۵ - تطبیق پرسنل موضوع تبصره ماده ۱ قانون نیروی انتظامی مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷ با این قانون برابر آیین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد نیروی انتظامی توسط وزارت کشور و به هماهنگی سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و پس از بررسی در ستاد کل به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۱۹۶ - پرسنلی که سابقه خدمت در وزارتخانه ها و موسسات دولتی یا وابسته به دولت و یا نهادهای انقلاب اسلامی داشته و سوابق خدمتی آنان به نیروی انتظامی منتقل شده ، سابقه خدمتی مذکور جزو سنوات خدمتی محسوب خواهد شد.

تبصره - در صورتی که سابقه خدمت قبلی در ارتباط با شغل آنان در نیروی انتظامی باشد جزو سنوات ترفیعاتی محسوب می گردد، تشخیص ارتباط سابقه خدمت قبلی با شغل پرسنل برابر دستورالعملی خواهد بود که توسط نیروی انتظامی با هماهنگی وزارت کشور تهیه و به تصویب فرماندهی کل قوا خواهد رسید.

ماده ۱۹۷ - پرسنل روزمزد و کارکنان قراردادی که قبل از ۱۳۶۶/۷/۷ به کارگرفته شده اند و پس از انقضای مدت قرارداد به علت نیاز سازمان به خدمت خود ادامه داده اند در صورت تمایل شخصی و نیاز سازمان بایستی برابر مقررات این قانون با احتساب کلیه سنوات خدمتی بر حسب مورد با یکی از وضعیت های مربوط به کارمندان بر اساس دستورالعمل ماده ۱۹۵ این قانون تطبیق گردند و در غیر این صورت به خدمت آنان خاتمه داده می شود.

تبصره - حق بیمه پرداخت شده به سازمان تامین اجتماعی (سهم بیمه شده و کارفرما) به صندوق بازنشستگی نیروی انتظامی بایستی واریز گردد.

ماده ۱۹۸ - داوطلبان غیر نظامی که در اجرای ماده واحده مصوب ۱۳۶۰/۱۰/۱۴ مجلس شورای اسلامی تا تاریخ ۱۳۶۶/۷/۷ به کار گرفته شده اند و به علت نیاز سازمان به خدمت خود ادامه داده اند در صورت تمایل و نیاز سازمان بایستی برابر مقررات این قانون با احتساب کلیه سنوات خدمتی و پرداخت کلیه کسورات بر حسب مورد با یکی از وضعیت های مربوط به پرسنل انتظامی بر اساس دستورالعمل ماده ۱۹۵ این قانون تطبیق یابند و در غیر این صورت بر اساس ماده ۱۱۱ این قانون بازخرید خواهند شد.

ماده ۱۹۹ - نیروی انتظامی موظف است پرسنل مورد نیاز سازمان های عقیدتی سیاسی و حفاظت اطلاعات را در چهارچوب جداول سازمان مربوط که به تصویب فرماندهی کل قوا می رسد تامین نماید.

ماده ۲۰۰ - روسای سازمان های عقیدتی سیاسی و حفاظت اطلاعات در زمینه های امور پرسنلی پرسنل سازمان خود از اختیاراتی معادل فرمانده نیروی انتظامی برخوردار می باشند.

تبصره - پذیرش استعفا، بازخریدی و بازنشستگی و همچنین انتقال و مامور به خدمت نمودن پرسنل به خارج از مجموعه نیروی انتظامی از شمول این ماده خارج می باشد.

ماده ۲۰۱ - اختیارات فرماندهی کل قوا محدود به موارد مصرحه در این قانون نمی باشد، همچنین در کلیه مواردی که در این قانون صدور دستور یا تصویب امری از سوی فرماندهی کل قوا در پی ارائه پیشنهاد از سوی مقامات یا مراجع دیگر ذکر شده است ، اخذ تصمیم فرماندهی کل قوا منحصر به پیشنهادهای مزبور نخواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر دویست و یک ماده و یکصد و هفتاد و هفت تبصره طبق اصل هشتاد و پنج قانون اساسی در جلسه روز سه شنبه ۱۳۷۴/۴/۲۷ کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور تصویب و در جلسه روز یکشنبه نوزدهم شهریور ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و چهار مجلس شورای اسلامی با پنج سال مدت اجرای آزمایشی آن موافقت شده بود، در تاریخ ۱۳۷۴/۶/۲۶ به تایید شورای نگهبان رسیده است.